

Dámská módní kolekce

BcA. Pavla Janků

Diplomová práce
2015

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Design obuvi
akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **BcA. Pavla Janků**
Osobní číslo: **K12394**
Studijní program: **N8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimédia a design - Design obuvi**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Dámská módní kolekce**

Zásady pro vypracování:

1. Teoretická část:

Vypracujte studii k tématu historie společenského oděvu a obuvi v 19. a 20. století, společenské postavení nositelů, předpoklady pro vznik i vliv módy na tento typ oděvu. Analyzujte rozdíl mezi společenským oděvem na území Čech a Moravy a ve Vámi vybrané metropoli v Evropě. Doplňte o krátkou analýzu současného trendu vývoje této obuvi. V počtu minimálně 25 normostran A4 textu + obrazové přílohy ve vazbě podle standardu UTB.

2. Praktická část:

Navrhněte řešení kolekce dámské módní obuvi a doplňků, vycházejících z módních trendů. Předložte kolekci 4 párů obuvi a 4 doplňků představující esteticky působivé řešení tohoto typu obuvi. Řešení dokumentujte kresebnými návrhy v rozsahu min. 15 normostran, písemnou zprávou o rozsahu min. 25 normostran + obrazové přílohy, doložte stříhové řešení i technický popis. Předložte vytištěný poster 100x70 cm, CD-ROM s diplomovou prací, posterem, prezentací a obrazovou přílohou dokumentující vaše řešení v minimálním počtu 10 kusů.

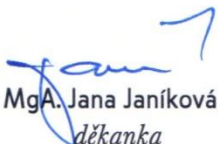
Rozsah diplomové práce: **minimálně 45 normostran**
Rozsah příloh: **minimálně 15 normostran**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

LEACH, Robert. The Fashion Resource Book – research for design. Thames & Hudson, 2012. ISBN 978-0500290354.
EHRMAN, Edwina. The Wedding Dress: 300 years of Bridal Fashions. Victoria & Albert Museum, 2011. ISBN 978-1851775064.
DESIGN MUSEUM FIFTY. Fifty Dresses That Changed the World. Conran, 2009. ISBN 978-1840915389.
SEELING, Charlotte. Fashion: 150 Years of couturiers, Designers, Labels. Hf ULLMANN, 2012. ISBN 978-3848001217.
ARIZZOLI-CLÉMENTEL, Pierre. ARLALLUZ, Miren. DESCALZO, Amalia. Balenciaga. Thames & Hudson, 2011. ISBN 978-0500970287.
LOUBOUTIN, Christian. LYNCH, David. Christian Louboutin. Rizzoli, 2011. ISBN 978-0847836512.
KOTUR, Alexandra. BOWLES, Hamish. The World in Vogue: People, Parties, Places. Alfred A. Knopf, 2009. ISBN 978-0307271877.

Vedoucí diplomové práce: **MgA. Jana Buch**
Ateliér Design obuvi
Datum zadání diplomové práce: **30. října 2014**
Termín odevzdání diplomové práce: **16. května 2015**

Ve Zlíně dne 2. prosince 2014

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

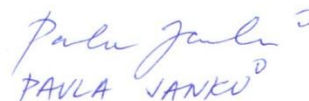

MgA. Jana Buch
vedoucí ateliéru

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně ..... 30. 4. 2015 .....

PAULA JANEKOVÁ

.....
Jméno, příjmení, podpis

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevdělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce požít na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užíje-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídnou k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

V diplomové práci se zabývám historií společenského oděvu a obuvi v 19. a 20. století, proměnami společenské módy a událostmi, které ji ovlivnily. Teoretická část je také věnována módním ikonám a ikonickým kouskům, které zůstávají módní dodnes a jsou nekonečnou inspirací pro mou tvorbu. Součástí práce je také krátké shrnutí současné společenské módy a trendů včetně designu obuvi.

Praktická část je věnována tvorbě autorské módní kolekce pro ženy, problematice ženského sebevědomí v souvislosti s módou a vlivu správného oděvu a obuvi na pocit, jak se v daném oděvu nebo obuvi cítíme. Praktická část také obsahuje popis výroby dané kolekce a zpracování plexiskla.

Klíčová slova:

společenská móda, red carpet, historie módy, obuv, Dior, Roger Vivier, Haute Couture, Vogue, podpatky, Chanel, Balenciaga, Jeanne Lanvin, plexisklo, sebevědomí

ABSTRACT

The diploma thesis deals with the history of special occasion dress and footwear in the 19th and 20th century and with changes in fashion and events that influenced it. The theoretical part is also dedicated to famous fashion icons and iconic pieces that remain fashionable even these days and present endless inspiration for work of the author. The thesis also includes a brief summary of current societal trends including fashion and shoe design. The practical part is devoted to the formation of author's creative fashion collections for women including the description of the production of the collection and processing of plexiglass. The author also examines female self-esteem issues related to fashion and the influence of proper clothing and shoes to the feeling, how we feel in the clothing or shoes.

Keywords:

special occasion dress, red carpet, history of fashion, shoes, Dior, Roger Vivier, Haute Couture, Vogue, heels, Chanel, Lanvin, Balenciaga, Plexiglass, Selfconfidence

" Řeknu Vám, že jsem se necítila dobře oblečená, když jsem neměla boty na podpatku.."¹

Sonja Baťová, manželka Tomáše Bati junióra

Děkuji paní MgA. Janě Buch a panu docentu akad.sochaři Janu Zamazalovi za šest let odborného vedení ateliéru, cenné rady, trpělivost a individuální a lidský přístup ke každému z nás. Za ochotu a pomoc při tvorbě diplomové kolekce, za motivaci, která mě vedla v tvorbě dál.

Jsem vděčná za možnost studovat na fakultě multimediálních komunikací ve Zlíně, za studijní cesty a stáže do zahraničí, které nám škola zprostředkovala. Děkuji za možnost studovat v Istanbulu na škole Mimar Sinan obor fashion design, kde jsem si rozšířila obzory ze světa módy i odlišného životního stylu . Za možnost vidět se osobně s paní Soňou Baťovou a navštívit její muzeum obuvi v Torontu. Na tohle setkání se nezapomíná. O této svobodě si mohli naši prarodiče a rodiče jen nechat zdát. My, děti generace roku 1989 naštěstí těžce získanou svobodu máme a je jen na nás, jak ji dokážeme využít.

Dále děkuji firmě Ditas, panu Hrubešovi, firmě Ateliér Haškovec, firmě 3DEES, firmě Jafra a Kairo, panu Kolářovi , firmě truhlářství Urban a firmě OK design Olomouc za spolupráci a Lucii Urban za nafocení kolekce a obchodnímu domu Prior Zlín za možnost fotit na jejich střeše. Velký dík patří také Danovi Brogyányimu, Kubovi Machalovi a Veronice Mackové za natočení videa ke kolekci. Děkuji také Bilge Uranbileg Altangerel, Vlastimile Máchalové, Šárce Očenáškové a Lence Čejkové za rady a technickou pomoc při tvorbě kolekce.

V neposlední řadě děkuji mým rodičům a mému příteli za podporu během studia, pomoc při tvorbě kolekce a za to, že mi umožnili studovat obor, který mě baví.

---

¹ ze společné konverzace v muzeu obuvi v Torontu, prosinec 2014

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	9
I TEORETICKÁ ČÁST.....	11
1 IKONY SPOLEČENSKÉHO ODÍVÁNÍ V 19. A 20. STOLETÍ.....	12
1.1 EMPÍROVÉ ŠATY 1800-1837	12
1.2 KORZET 1820-1830.....	13
1.3 BEAU BRUMMEL 1778-1840	14
1.4 SVATEBNÍ MÓDA 1790-1840	15
1.4.1 Královna Viktorie 1837-1850	17
1.5 VZNIK HAUTE COUTURE 1858-1870.....	19
1.5.1 Charles Worth	20
1.6 FRANÇOIS PINET 1817-1897.....	21
1.7 CHRISTIAN DIOR 1905 - 1957.....	22
1.8 ROGER VIVIER	25
1.9 CRISTÓBAL BALENCIAGA 21.1.1895 - 24.3.1972	27
1.10 JEANNE LANVIN (1867-1946)	31
2 SPOLEČENSKÁ MÓDA V ČECHÁCH V DOBĚ 1.REPUBLIKY	34
3 SOUČASNÉ TRENDY	37
II PRAKTICKÁ ČÁST	39
4 TÉMA DIPLOMOVÉ PRÁCE	40
4.1 CÍLOVÁ KLIENTELA	40
4.2 INSPIRACE	42
4.3 BAREVNOST A MATERIÁL.	43
4.4 TVAR OBUVI A KOPYTA	44
4.5 PODPATEK.....	45
4.6 ŠITÍ OBUVI.....	47
4.7 PLEXISKLO	48
4.8 STÉLKY A PODEŠVE	50
4.9 DOPLŇKY	51
ZÁVĚR	52
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	53
SEZNAM WEBOVÝCH ZDROJŮ.....	54
SEZNAM OBRÁZKŮ	55
SEZNAM PŘÍLOH.....	57

ÚVOD

Společenský oděv je součástí módy, která se výrazně liší od každodenního odívání. Móda, kterou si šetříte a zároveň necháváte čekat ve skříni na události, které jsou výjimečné. Móda, kde je větší důraz na luxusní materiály, netradiční zpracování a zdobení. Móda, která má tu moc a přináší lepší pocit, pocit něčeho neobvyklého, něčeho, co se neděje každý den.

Při zkoumání historie společenského oděvu jsem si uvědomila několik věcí. Už v Bibli se píše, nic nového pod sluncem - veškeré nápady už tu jednou byly, nic není zcela nové, vždy se vychází z určitého historického stylu. U několika luxusních rób, které pocházely z minulého století bych ani nepostřehla, že nejde o šaty současné, co se týká jakési nadčasovosti.. Je tedy potřeba investovat do kousků, které nestárnou. Určitě bych ocenila, kdybych našla v babiččině šatníku boty od Rogera Viviera nebo psaníčko od Chanelu. Snad se to někdy poštěstí mým vnoučatům.

Móda je o historických souvislostech, emancipaci žen a kráse lidského těla. Bylo zajímavé sledovat, jak se tyto události promítly i do společenského oděvu, který se v průběhu 19. a 20. století výrazně měnil. Mám pocit, že takový velký posun v módě už nenastane, podle mého názoru se naštěstí pomalu vracíme k principu slow fashion, osobnímu přístupu návrhářů, člověk už nechce být jeden z mnoha, chce být originál. Oceňuji kvalitní řemeslné zpracování a oděv, který není jen výstřelkem doby, ale kvalitním kouskem, který vydrží. Na druhou stranu máme nyní větší svobodu v oblékání, v době našich babiček se považovalo za nevhodné opustit dům bez klobouku a rukaviček, v dnešní době nás nepřekvapí ani nevšední módní kreace třeba právě na červeném koberci. Každý člověk je originál a móda je jedna z možností, jak svou osobnost vyjádřit i navenek, je hrou, která mě baví.

*" Nápady, které zprvu působí avantgardně a šokují okolí, se do šatníku obyčejné ženy dostávají postupně, nenápadně, teprve když jsou akceptovány v širokém okolí. Některé nápady jsou třeba okamžitě zavrženy a zapomenuty, jen aby se k nim lidstvo vrátilo mnohem později, až na ně uzraje čas."*²

---

² Steveson, NJ. *Kronika Módy: Od regenství a romantiky až po retro a revoluci*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Fortuna Libri 2011. ISBN 978-80-7321-570-5

Když jsem uvažovala nad svou diplomovou prací, jednoznačně jsem se chtěla věnovat ženám, coby cílovým zákaznicím. Dámská obuv mi byla po celou dobu studia nejbližší.

Přemýšlela jsem také nad souvislostí ženského sebevědomí a módy, to jak spolu souvisí a ovlivňují se navzájem. Žijeme v době, kdy je málokterá žena sama se sebou stoprocentně spokojená, podléháme tlaku médií a necháváme se unášet diktátem ideální krásy. V módních řetězcích jsou zeštíhlující zrcadla, správně nasvětlené kabinky, figuríny velikosti 34, vše se vzdaluje realitě.

Obuv je pro mě jedna z možností, jak si sebevědomí zlepšit. Znáte ten pocit, když Vám nové boty udělají radost a Vy se v nich jdete poprvé projít? Nejradši jsem, když si obuji boty, které nenosím běžně ale jen někdy, řekněme na speciální příležitosti. Mám na mysli třeba obuv na ples, do divadla, do opery, na svatbu.

Má kolekce je tedy věnována ženám, půjde o boty, které chci, aby byly minimalistické, nadčasové, lichotily ženské noze a dodaly Vám lepší pocit, radost z nošení. Boty, na které se těšíte. A to ženy umí.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 IKONY SPOLEČENSKÉHO ODÍVÁNÍ V 19. A 20. STOLETÍ

V 19. století nastalo několik událostí, které ovlivnily módní svět. Je to doba, kdy byl vynalezen první šicí stroj, což podstatně urychlilo výrobu oděvu i obuvi. Doba, kdy vznikaly krejčovské salony na proslulé londýnské Saville Row i světoznámý módní časopis Vogue. Doba francouzské revoluce i vzniku Haute Couture a jehlových podpatků.

Už tehdy bychom našli jakési "módní ikony" dané doby a návrháře, kteří se proslavili dodnes. Ať už to byla manželka Napoleona Josefína Bonaparte nebo Beau Brimmel, průkopník takzvaného dandy stylu. V následujících kapitolách se budu věnovat právě ikonickým kouskům, které se zapsaly do historie módy a i slouží mi jako nekonečná inspirace.

1.1 Empírové šaty 1800-1837

Rovně střížená toaleta s vysokým pasem, tedy empírové šaty si oblíbila už i Marie Antoinetta, ta je ovšem nosila jako alternativu k sešněrovanému oděvu, když odpočívala s dětmi v parku. V těchto šatech pak pózovala na autoportrétu, který se později objevil na výstavě v Paříži, což tehdy způsobilo skandál. Neformálnost těchto šatů však daleko víc odpovídala atmosféře nové republiky a získala si všeobecnou oblibu i v módě společenské. Tehdejší pařížské šaty daleko víc využívaly řecko - římské detaily i strukturu. Anglická móda bývala méně extrémní, ale používala tvary a střih empírové linie. Společenské, večerní šaty potom mohly odhalovat větší část těla, přičemž toalety s extrémními dekolty měly krátké rukávky nad loket. Některé dámy z vyšších kruhů zašly tak daleko, že diskrétně ukazovaly bradavky, což vedlo k satirickým poznámkám.³

Na empírových šatech pro společenské příležitosti je také vidět, že se začíná objevovat vlečka, zvětšuje se spotřeba materiálu, zřejmě pro dojem jakési majestátnosti. Často jsou šaty doplněné luxusními šperky a tiárou zdobenou diamanty nebo perím a stylově přizpůsobenou plesové toaletě.

---

³ STEVENSON, NJ. *Kronika Módy: Od regenství a romantiky až po retro a revoluci*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Fortuna Libri 2011. ISBN 978-80-7321-570-5

V současné svatební módě můžeme najít inspiraci u stylu Josefíny Bonaparte, což dokládá i hedvábně lehké modely z kolekce módní návrhářky Claire Pettibonne, která se netají svou zálibou ve vintage stylu. Prvky empírové módy najdeme i v nové kolekci šatů španělské svatební módy Jesus Peiro. Vrací se jednoduché, splývavé šaty se zajímavými detaily a zdobením, často s malými rukávy.

Obr.1 Jesus Peiro 2015

Obr.2 Josefína Bonaparte

1.2 Korzet 1820-1830

Nebyly by to ženy, kdyby občas pro krásu nemusely trpět. Korzet jako součást historie společenské módy a cesta k vosímu pasu, zdůraznění siluety pasu a ženskosti navzdory nepohodlí.

" Aby mohl být živůtek zdobnější, postupně se snižovala výška pasu a na vrcholu období romantismu, ve 20.letech 19.století, se pas vrátil na své přirozené místo. To zase

*vyústilo ve znovuzavedení korzetu. Navzdory několika žádostem o svobodu nebylo ženské postavě dovoleno vrátit se do svého přirozeného stavu dřív než skoro za sto let."*⁴

Sešňerování pasu pak vizuálně souviselo s narůstajícím objemem sukně, rukávy už přestávají být spíše drobné a nevýrazné, živůtek byl členěný tak, aby zdůrazňoval ženskou postavu, často se objevuje rovný výstřih. Celkový vzhled doplňují složité propletené účesy, zdobení účesu čelenkami s drahokamy, klobouky a čepice zdobené peřím, stuhami a květinami. Podobné to bylo i v módě svatební.

*" Tyto hedvábné svatební šaty ukazují, jak se v polovině dekády efekt rozšiřování sukni zdůrazňoval obtěžkáváním dolního lemu řadami nabíraných volánů. Poprvé byly použity záševky, aby tvořily hladkou linii prsou, a to spolu s hlubokým oválným výstřihem přitahovalo pozornost k pasu, jímž byla daná éra přímo posedlá. Ramena byla často zakryta pelerínkou z krajkového fíží."*⁵

Svatební móda na začátku 19. století korespondovala se společenskými šaty, nutno říct, že tento trend sešňerovaného korzetu a rozšířené sukně se z mého pohledu bohužel stále drží na výsluní současné české svatební módy.

1.3 Beau Brummel 1778-1840

Móda není jen výsadou žen, v každé epoše se najde i mužská, nepřehlédnutelná ikona. Takovou byl právě i Beau Brummel. V dnešní době možná předzvěst metrosexuála, muže, který svého zevnějšku věnuje možná až příliš moc času. Obecně se zasloužil o to, že výtečné oblékání přestalo být doménu jen těch nejvyšších vrstev, aristokratů, ale bylo umožněno všem pánům.

Brummel nebyl aristokrat, ale zároveň se nenarodil do chudé rodiny, byl synem tajemníka lorda Northa. Bylo mu dopřáno kvalitní vzdělání a po smrti otce získal velké dědictví, což mu umožnilo pronajmout si dům v luxusní čtvrti Mayfair. Po chvíli se

---

⁴ STEVENSON, NJ. *Kronika Módy: Od regenství a romantiky až po retro a revoluci*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Fortuna Libri 2011. ISBN 978-80-7321-570-5

⁵ STEVENSON, NJ. *Kronika Módy: Od regenství a romantiky až po retro a revoluci*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Fortuna Libri 2011. ISBN 978-80-7321-570-5

seznámil s princem Jiřím, kterému radil s oblékáním, v dnešní době by mu byl jakýmsi stylistou.⁶

Brummel věnoval denně několik hodin svému zevnějšku a oblékání, pyšnil se skutečností, že oblékání zabere čas. Na plesch se zjevoval jako démon, který pohrdá krásou žen a mužskou škrobeností. Všechny prvky jeho oděvu byly v nadstandardní kvalitě, což přineslo čest a uznání i britským krejčím, kteří mu oděv zhotovovali. Ze společnosti pak odcházel do ústraní v okamžiku, kdy u slavnostní tabule zjistil, že mu polévka stéká po bradě. Dandy pečoval zejména o dokonalou střídmost a propracovanou ledabylost svého oděvu.⁷

" Je omyl domnívat se, že dandyismu šlo o mužskou nádheru. Brummel jakožto první dandy byl zastáncem rafinované skromnosti odívání. Každý kus, který odváděl pozornost od výtečného střihu a propracování byl odstraněn jakožto nadbytečný. Krajkové rýžky, klenoty, vyšívání a střevíce zdobené přezkami, hojně používané v předchozím století, byly odloženy jakožto tretky, které jen odvrací pozornost od špatně padnoucích obleků aristokracie."⁸

1.4 Svatební móda 1790-1840

Od poslední dekády 18. století do roku 1840 se bílé svatební šaty postupně stávaly nezbytnou součástí oděvu pro zámožné a bohaté ženy, které se vdávaly. Závoj a květinový věnec s lesklými zelenými listy a drobnými bílými květinami byly rozpoznávacím doplňkem každé nevěsty, které se pro toto období staly typickým znakem. Aristokracie z počátku preferovala nejdříve bílo-stříbrné svatební šaty, které se postupem času stávaly čím dál méně populárnějšími a až kolem roku 1830 se dostaly do popředí módy sněhově bílé svatební šaty.⁹

---

⁶ STEVENSON, NJ. *Kronika Módy: Od regenství a romantiky až po retro a revoluci*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Fortuna Libri 2011. ISBN 978-80-7321-570-5

⁷ COBLENCIOVÁ, Françoise: *Dandyismus: Povinnost pochybnosti*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Prostor 2003. ISBN: 80-7260-090-7

⁸ STEVENSON, NJ. *Kronika Módy: Od regenství a romantiky až po retro a revoluci*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Fortuna Libri 2011. ISBN 978-80-7321-570-5

⁹ EHRMAN, Edwina: *The Wedding Dress: 300 years of bridal fashions*. Vydání první. Londýn: nakladatelství V&A publishiong 2014. ISBN 978 1 85177 813 3

Sepsání předmanželské smlouvy patřilo v tomto období stále k důležitým bodům před samotným uzavřením sňatku a přípravy na svatbu probíhaly podobně jako v minulých letech. V roce 1837, kdy usedla na trůn anglická královna Victoria, vešel v platnost zákon o manželství a registraci, kterým bylo zavedeno konání „nenáboženských“ civilních svateb v registrovaných místech. Bylo také dovoleno a umožněno uzavírání manželského sňatku přímo v místech konání svatby, které si sami určili svatebčané. Zákon o registraci pak přesunul zodpovědnost za registraci narozených dětí, uzavřených manželství a úmrtích z katolické církve (kostela) na stát.¹⁰

Obr.3: Královna Victoria

Obr.4: trend 2015

Módní noviny a časopisy začaly hrát významnou roli v propagaci bílých svatebních šatů a jejich doplňků. Mnoho módních informací publikovaných ve Velké Británii

---

¹⁰ EHRMAN, Edwina: *The Wedding Dress: 300 years of bridal fashions*. Vydání první. Londýn: nakladatelství V&A publishing 2014. ISBN 978 1 85177 813 3

pocházelo z francouzských zdrojů. Během 18. století byla Francie ve Velké Británii obdivována díky jejich kvalitě hedvábných designů, kreativnímu stylu dámských kloboučků a jejich vzhledu vytvářející pocitu vznešenosti. Britové měli svoji vlastní neformální a venkovskou módu, která ve Francii posloužila jako vzor a byla zde často přepracovávána. Pravdou však bylo, že se Britové většinou inspirovali ve Francii a vyhledávali zde módní inovace, luxusní zboží a nejnovější moderní trendy. Tato výměna vlivů byla v Británii přiživována neustálou komunikací mezi oběma zeměmi díky pohybu osob a zboží tam a zpátky napříč celou zemí. Mezi lety 1789-1814 byla tato vzájemná výměna čím dál složitější z důvodu vypuknutí francouzské revoluce a následných válek mezi oběma zeměmi. V roce 1802 byly dočasně na jeden rok ukončeny boje a Britové ihned začali cestovat do Paříže navštěvovat své příbuzné a přátele, kde si nakoupili nejnovější módní novinky. Británie však vzhledem k pokračování války zůstala od Francie odříznuta až do roku 1814 dokud válka definitivně neskončila.¹¹

Z doplňků převažovaly krajkové ozdoby a závoje, které byly přehozeny přes hlavu tak, jak byly vyobrazeny v na řeckých a římských artefaktech. Konečně, jemný mušelin dovezený z Indie, byl tou nejoblíbenější látkou, ale velmi světlé hedvábí a bavlna byly taktéž populární. Látky byly po většinou jednobarevné a bez vzoru, které byly zdobeny vyšivanými nebo tištěnými motivy. Ačkoliv se kreslíři a karikaturisté často vyžívali v zesměšňování nošení průsvitných a tenkých látek, které těsně přiléhaly na tělo, ženy často nosily spodní prádlo právě z těchto látek, které někdy doplňovali korzety za účelem slušnosti.¹²

1.4.1 Královna Viktorie 1837-1850

"Nádvoří a ulice byly napěchovány lidmi, když jsme jeli na ples, a lidé převelice dychtili spatřit ubohou hloupou mne..."
Viktorie, osobní deník, květen 1837¹³

---

¹¹ EHRMAN, Edwina: *The Wedding Dress: 300 years of bridal fashions*. Vydání první. Londýn: nakladatelství V&A publishiong 2014. ISBN 978 1 85177 813 3

¹² EHRMAN, Edwina: *The Wedding Dress: 300 years of bridal fashions*. Vydání první. Londýn: nakladatelství V&A publishiong 2014. ISBN 978 1 85177 813 3

¹³ STEVENSON, NJ. *Kronika Módy: Od regenství a romantiky až po retro a revoluci*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Fortuna Libri 2011. ISBN 978-80-7321-570-5

Bílé šaty jako svatební oblečení zpopularizovala právě mladičká královna Viktorie, kdy si na svoji svatbu s princem Albertem v roce 1840 vzala bílé šaty, byl to sice symbol čistoty a panenství, ale tehdejší společnost to pobouřilo.¹⁴

Ve viktoriánské éře bylo zvykem mít svatební šaty v barvě burgundy, hnědé, modré, růžové, šedé či dokonce i černé. Bílá nebo smetanová barva se nepoužívala, pro královnu Viktorii byly předem stanovené šaty stříbrné. Bílá nebyla v oblibě také proto, že svatební šaty měly být určené i pro jiné společenské události, nevěsta je měla používat i dál. Proč by se měly šít tak drahé šaty a dál je nepoužívat? Světlé barvy byly tehdy nepraktické kvůli složitějšímu čištění.¹⁵

Královna Viktorie ale údajně nebyla první, kdo přišel s bílou barvou coby barvou určenou především pro svatební šaty.

*" Trend bílé barvy zaznamenal Horace Walpole při příležitosti svatby madam Charlotte Bertie a lorda Chalmondeley už v roce 1791. Muži nosili fraky a bílé vesty a většina žen byla v bílém a nenosila žádné šperky. Takové svatební oblečení a částečně postrádání precizních šperků odráželo posun od okázalých formálních stylů k těm méně formálním"*¹⁶

Královna Viktorie navzdory dobové módě udržovala svůj vzhled a oblečení poměrně jednoduché a méně přepychové, než bylo tehdy zvykem. Svatební šaty měla navržené Williamem Dicem a ušité jen z materiálů, které byly dostupné v Anglii, jakýkoliv dovoz nepřipadal v úvahu. Na krajkovém závoji údajně pracovalo 200 lidí, závoj pak s oblibou nosila i po svatbě a dokonce i po manželově smrti. Svatební šaty měly být těmi nejlepšími v šatníku nevěsty a měla je dále používat na různé společenské události. Vyšší třída si nechala šaty šít v Paříži, cena se pohybovala okolo ročního platu pracovníka ze střední vrstvy. Díky Královně Viktorii a fotografiím z její svatby s princem Albertem se

---

¹⁴ STEVENSON, NJ. *Kronika Módy: Od regenství a romantiky až po retro a revoluci*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Fortuna Libri 2011. ISBN 978-80-7321-570-5

¹⁵ KLEINOVÁ, Monika, Příbeh svadobných šiat, 1. část: Královna Viktória a jej biela revolúcia. STAJL.SK: Móda žije aj na Slovensku.[online]. 10.8.2010 [cit. 2015-02-22] Dostupné z: <http://www.stajl.sk/2010/08/10/pribeh-svadobnych-siat-ako-kralovna-viktoria-z-bielej-modernu-farbu-1-cast/>

¹⁶ EHRMAN, Edwina: *The Wedding Dress: 300 years of bridal fashions*. Vydání první. Londýn: nakladatelství V&A publishiong 2014. ISBN 978 1 85177 813 3

móda svatební bílé začala poměrně rychle šířit a bílá barva tak ztratila svůj původní výraz barvy smuteční.¹⁷

1.5 Vznik Haute Couture 1858-1870

Fenomén zvaný Haute Couture vznikl na konci 19.století, kdy vznikla sériová výroba. Modely se staly cenově dostupnějšími i pro nižší vrstvy a bohatší lidé z vyšší společnosti zase požadovali něco více, modely, které nebude mít nikdo jiný.

V současné době je Haute Couture nedílnou součástí každého fashion weeku, stále je vidět dokonalá řemeslná výroba a originalita modelů nezná žádné hranice. Šaty z kolekce haute couture jsou snem každé ženy, každoročně můžeme vidět ty nejzajímavější modely právě při speciálních příležitostech, jako je předávání Oscarů nebo hudebních cen Grammy.

"Za Haute Couture lze označit výhradně módní domy které splňují přísná kritéria „Chambre Syndicale de la Haute Couture“, instituce, která jediná má ze zákona právo jmenovat členy do úzkého okruhu vyvolených. Takový designer musí mít vlastní dílny ve Francii a zaměstnávat minimálně 30 švadlen a krejčích. Další podmínkou je šití na míru pro zákazníky, módní dům má také za povinnost každoročně uvádět dvě kolekce."¹⁸

Francouzská Haute Couture spatřila světlo světa na pařížské světové výstavě v roce 1900. Vybrané módní domy včetně Wortha a Douceta, kteří oblékali tehdejší hvězdy jako Eleonor Duse a Sarah Bernhardt, měli možnost prezentovat své kolekce před nadšeným publikem.

"V novinách se dokonce objevila "kritika", že pro Ty, kteří obdivují haute couture jako módní oltář plný elegance, půvabu, luxusu a krásy Paříž byla, je a nadále bude

---

¹⁷KLEINOVÁ,Monika, Příbeh svadobných šiat, 1.část: Královna Viktória a jej biela revolúcia. STAJL.SK: Móda žije aj na Slovensku.[online]. 10.8.2010 [cit. 2015-02-22] Dostupné z: <http://www.stajl.sk/2010/08/10/pribeh-svadobnych-siat-ako-kralovna-viktoria-z-bielej-modernu-farbu-1-cast/>

¹⁸KAJDOVÁ,Denisa. Haute Couture: zapovězený svět luxusu. *Kulturne.com*. [online]. 3.2.2014 [cit. 2015-02-22]. Dostupné z:<http://www.kulturne.com/clanek/haute-couture-zapovezeny-svet-luxusu>

*opravdové město módy. Paříž doopravdy byla vnímána jako centrum módy zhruba od 18.století*¹⁹.

První obchodní domy byly otevřeny okolo roku 1850 a také přispěly ke slávě města, stejně jako světová výstava, která se zde konala a která se dostala do mezinárodního tisku. Seskupení umělců a krejčích v Chambre Syndicale de la Couture Parisienne, už od roku 1910, kdy tato unie vznikla, dávalo v módě Haute Couture větší důraz i ve sledování autorství, což bylo na tu dobu nevídané. Bylo to ale jednoduché, móda měla pocházet pouze z Paříže.

1.5.1 Charles Worth

Na počátku dvacátého století bylo jen několik velkých jmen, které psaly historii módy. Jeden z nich byl i angličan v čele francouzské Haute Couture, Charles Frederick Worth, otec Haute Couture.

Obr.5: Charles Worth

---

¹⁹ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

"Charles Worth se po sedmi letech učení v oboru textilního průmyslu dostal jako dvacetiletý mladík do Paříže, kde začala jeho slibná kariéra. O třináct let později, otevírá svůj první módní dům se svým obchodním partnerem ze Švédska, Bobergem na ulici Rue de la Paix. V roce 1871 se osamostatňuje a začíná vést svůj business sám".²⁰

Byl to první člověk, který pochopil, jak ze sebe udělat módní hvězdu, začal totiž své modely šít pod svou vlastní značkou, každý kousek musel být opatřen etiketou. Navíc přinášel s každým svým modelem i pocit, že vlastníte kousek uměleckého díla, nejen kus látky. Tak vznikla první značka, která inspiruje dodnes a ostatní jej samozřejmě začali okamžitě napodobovat. Worth také přišel s prezentací kolekce, vždy jednou ročně vznikala nová módní kolekce, což opět podpořilo prodej - lidé měli pocit, že jejich staré oblečení už nevyhovuje módnímu diktátu, což v podstatě platí dodnes. Jeho kolekce ale na rozdíl od marketingu celé jeho značky zůstávaly spíše konzervativní, méně převratné.

„Haute couture je po vzoru moderního umění neoddělitelná od individualistické ideologie, která poprvé v dějinách vyhlásuje prvořadost individuální jednotky oproti kolektivnímu celku, autonomního a nezávislého jedince zbaveného odvěké povinnosti podvolovat se rituálům, zvykům a tradicím, které ve společenském celku platí.“²¹

1.6 François Pinet 1817-1897

Nejznámější osobností v designu obuvi na konci 19.století je Jean - Louis François Pinet. Dnes je považován za prvního designéra obuvi. Jeho ručně zdobená obuv doplňovala luxusní haute couture oděvy a byla součástí garderoby těch nejbohatších žen 19.století.

---

²⁰ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing GmbH, 2012. ISBN 9783848001217.

²¹ LIPOVETSKY, G. *Říše pomíjivosti: móda a její úděl v moderních společnostech*. V českém jazyce vydání druhé. Praha: Prostor, 2010. . ISBN 80-7260-063-X.

Pinet se narodil jako syn obuvníka a začal se učit řemeslu už jako mladý chlapec. V 16 letech začal svoji profesionální kariéru. Díky technologiím, které přicházely, byl schopen založit svou vlastní obuvnickou továrnu, kde odstartoval výrobu obuvi, která vynikala svou kvalitou. V roce 1867 pak získal prestižní cenu na pařížské výstavě právě za

Obr.6: F.Pinnet

Obr.7: F.Pinnet

své obuvnické umění. Zaměstnával 820 dělníků, z toho 700 se věnovalo právě výšivkám, které jeho obuv proslavily. Extravagantní ornamenty a květinové vzory byly tehdy velmi oblíbené. Pinet florální výšivku povýšil k dokonalosti tím, že přesně kopíroval botanické knihy, díky kterým je jeho obuv snadno rozpoznatelná. Dalším znakem je pak tzv. Pinetův podpatek, štíhlejší a více elegantní varianta Ludvíkova podpatku.²²

1.7 Christian Dior 1905 - 1957

Christian Dior představil svoji první kolekci 12. února roku 1947 na Avenue Montaigne v Paříži. Naposledy byly nošeny podobné jemné kontury, zúžená část pasu a takto extravagantní sukně v období „Belle Epoque“. Nyní se po dvou světových válkách zdála silueta nová a neskutečně ženská. Jméno tomuto stylu, který byl v minulosti opomíjen, vytvořila Carmel Snow, šéfredaktorka módního časopisu Harper's Bazaar. „Je to naprostá revoluce, vážený Christiane, Vaše šaty mají nový vzhled“, gratulovala

---

²² SEMMELHACK, Elizabeth: *Icons of elegance: The most influential shoe designers of the 20th century*. Vydání první. Toronto: Bařovo Muzeum obuvi ,2006. ISBN: 0-921638-18-3

stydlivému módnímu návrháři. Doposud relativně neznámý návrhář Christian Dior se tak díky jeho „novému pohledu“ stal náhle přes no c králem módy.²³

Diorovi bylo tehdy 42 let a chvála ze všech stran vůči jeho jménu ho dohnala k slzám. Carmel Snow poznamenala, že Dior zachránil Paříž a Paříž byla zachráněna v módní bitvě, která stagnovala během válečných let a nyní opět rozkvétala díky Diorově úspěchu. Diorova další zimní kolekce, která byla představena v září téhož roku, se vyznačovala dlouhými šaty s kolovou sukni a přinesla další velký úspěch. V roce 1949 byl Dior zodpovědný za neuvěřitelných 75% celkového exportu francouzské módy. Jeho dovednosti byly bezpochyby nadprůměrné oproti ostatním návrhářům té doby. Balenciaga, který byl považován za absolutního mistra své doby, přiznal, že při výrobě šatů používal Diorovy tkaniny.²⁴

Pravdou je, že označení „New Look“ bylo největším omylem v historii módy. Módní revoluce „New Look“ nebyla totiž ničím jiným než návratem k „Belle Epoque“. Byla odrazem Diorovy touhy k obnovení tradičního luxusu ve francouzské módě. A právě v tom vězí tajemství jeho úspěchu. Navzdory jeho obezřetnosti byl přesto genius v oblasti

Obr.8: model Eugenie 1948

Obr.9: Christian Dior

²³ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing GmbH, 2012. ISBN 9783848001217.

²⁴ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing GmbH, 2012. ISBN 9783848001217.

marketingu. Zavedl naprosto nový styl prezentace luxusní módy, který symbolizoval odklon od staromódnosti, představení luxusu širšímu publiku než jen královské rodině. Ženy provokativně kroužily jejich kolovými sukněmi a otáčeli se na podpatcích dech beroucím tempem. Bylo to díky tomu, že Dior uváděl na trh novou kolekci šatů každých šest měsíců. Byl prvním módním návrhářem, který dramaticky měnil vzhled šatů od přehlídky k přehlídce, ať už změnou jejich délky nebo celé siluety. Byla to očividně jeho taktika, protože Dior věděl, že se díky tomu stane jeho předchozí kolekce rychleji zastaralou. Zároveň byly díky článkům v médiích tyto změny vždy podpořeny.²⁵

Christian Dior se narodil 21. ledna 1905 v Granville v Normandii. Měl čtyři sourozence. Jeho otec byl Marice Dior, významný výrobce hnojiv. Christian se zajímal o módu již jako velmi mladý a měl velice rád jeho nesmírně elegantní matku. Když jeho otec ztratil téměř celé jeho bohatství v důsledku špatného investování a pádu akcií na světových trzích v roce 1930, Christian si musel začít vydělávat sám na své vlastní živobytí. Díky jeho uměleckému talentu si však velmi brzy vytvořil stálou pracovní pozici u módního designéra Roberta Piqueta. V roce 1939 musel náhle přerušit jeho novou kariéru a odejít do války. Do Paříže se vrátil znovu v roce 1941 a byl rychle zaměstnán jako designér u Luciena Lelonga. O pár let později se dostal do pozornosti Marcela Boussaca, extrémně bohatého a vlivného textilního výrobce, který byl ohromený jeho nápady módní řady obsahující dlouhé šaty s velkým množstvím různých materiálů. Díky jejich partnerství Dior otevřel svůj první módní dům na Avenue Montaigne, který nabízí svoje služby na stejném místě ještě dnes.²⁶

Dior byl maminčin chlapec -tichý, jemný, nesmělý a zasněný. Každý, kdo s ním kdy pracoval, ho popisoval jako skromného a zdvořilého člověka. Vždy stál stranou a nechával ženy vstoupit do výtahu před ním.. Dior miloval dobré jídlo a nesnášel být sám. Byl vždy obklopen úzkou skupinou přátel, mezi které patřil Jean Cocteau, Christian Bérard, hudební skladatel Georges Auric a Francis Poulenc a režisér Raymond Zehnacker. Jelikož byl velice pověřivý, trval na konzultacích s jasnovidkyní Madam Delahaye před každým důležitým rozhodnutím. Byla to právě ona, kdo mu poradil založit Diorův módní

---

²⁵ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

²⁶ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

dům a nabádala ho také k tomu, aby byly pokoje ozdobeny čerstvými květinami každý den. Dior se postupem času stal prozíravým obchodníkem. Během jeho návštěvy USA v roce 1947 si uvědomil, že Amerika je trh s nespočtem obchodních příležitostí. Neváhal ani chvíli a zavedl zde systém autorských plateb, díky čemuž získal určité procento z každé prodané kopie jeho šatů. Zavedením této novinky Dior vytvořil velice lukrativní byznys. Brzy na to Dior otevřel módní salony v Londýně, New Yorku a Caracasu se snahou přizpůsobit se potřebám každé země. To znamenalo produkci okolo tisíce nových designů každý rok. Taková intenzivní produkce musela být velice vyčerpávající pro někoho, kdo usiloval o vytvoření zcela nového vzhledu každou sezónu. Značně se to podepsalo na jeho zdraví a v polovině padesátých let se u něj začaly očividně objevovat známky stresu. Jeho nervozita byla někdy tak špatná, že jeho osobní poradkyně a jeho šofér Perrotino, dřívější Diorův milenec, s ním museli jezdit po městě tak dlouho, dokud se nedokázal uklidnit. Někdy dokonce volal Madam Raymonde (vedoucí v jeho firmě) uprostřed noci a brečel do telefonu jako malé dítě.²⁷

Dior později utrpěl dvakrát infarkt. V září roku 1957 ho jasnovidka Delahaye varovala a nabádala ho ke změně jeho cestovních plánů. Dior pro tentokrát ignoroval její radu a 23. října roku 1957 Christian Dior, jeden z nejvýznamnějších módních návrhářů všech dob, zkolaboval a zemřel na selhání srdce.²⁸

1.8 Roger Vivier

Dostala jsem od paní Baťové knihu se slovy: Vezmi si tuhle, ta se ti bude líbit. Byla to kniha o Rogeru Vivierovi. Jak sama říká, pro všechny, kteří milují boty je to úžasná inspirace, což mohu jedině potvrdit.

Mám ráda jeho linie obuvi, které jsou úplně odlišné od ostatních designérů obuvi včetně podpatků, kterými se také vymanil z tehdejších konvencí. Nejvíce si však cením jeho večerních bot, které navrhoval i pro Íránskou princeznu, která si údajně objednala sto párů obuvi. Spolu s Diorem spolupracoval i s mistrem výšivky, Rébém a realizovali spolu

---

²⁷ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

²⁸ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

několik ornamentálních modelů obuvi. Výšivka často přecházela i k podpatku. Používal také zdobení korálky, kamínky a pajetkami, zářivou barevnost. Jeho jehlový podpatek si podmanil řadu nových zákaznic, spolupráce s Diorem ho přivedla na výsluní designu obuvi. Pro oba byla stěžejní ženská silueta a tvar oděvu a obuvi, zároveň oba obdivovali architekturu a nové trendy v módě, což se odrazilo i v jejich práci. Tato energie a empatie, která mezi tvůrci panovala je vidět na jejich tvorbě od roku. Pravdou ale zůstává, že mnohdy jsou kopyta upravená natolik, že vidím spíš důraz na vizuální stránku, než na komfort při nošení.

Roger Vivier se narodil v roce 1907, tatínek byl manažer restaurace a maminka mu zemřela, když měl Vivier pouhých deset let. Byl nucen předčasně dospět a postavit se na vlastní nohy. V roce 1937 otevřel svůj první ochod na pařížské rue Royale a přivedl si k sobě tu správnou klientelu, mezi kterou patřila i královna Elizabeth Bowles Lyonová, která obula Vivierovy lodičky na korunovaci manžela, krále Jiřího VI. Poté ale následovala druhá světová válka a Vivier jako mnoho dalších tvůrců byl nucen svůj obchod uzavřít. V té době se ale seznámil na lodi směřující do Ameriky se Suzanne Rémy, pařížskou modistkou a umělkyní a vznikla další spolupráce pro následující roky.²⁹

Později v New Yorku začal spolupracovat s firmou Delman, než i Američané pocítili válku na vlastní kůži, po útoku na Pearl Harbour přestala být kůže dostupným zbožím a nejčastěji se používala na vojenskou obuv. V roce 1950 pak začíná spolupracovat s Diorem a jeho lodičky obdivují ženy po celé Paříži. Po smrti Diora pokračuje v práci na haute couture kolekcích a později se opět osamostatňuje a pracuje na vlastních projektech. Pracuje až do své smrti v roce 1998.³⁰

Obr.10: Roger Vivier

²⁹ SEMMELHACK, Elizabeth. 2012. *Roger Vivier: process to perfection*. Toronto: Bata Shoe Museum Foundation, 90 p. ISBN 978-092-1638-216.

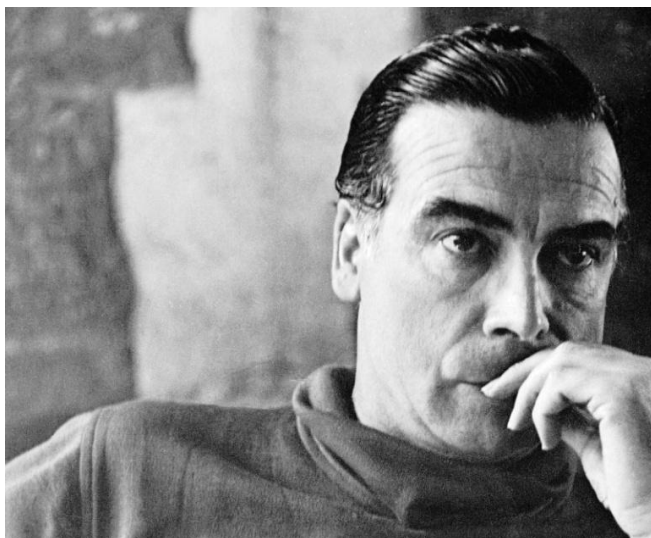
³⁰ SEMMELHACK, Elizabeth. 2012. *Roger Vivier: process to perfection*. Toronto: Bata Shoe Museum Foundation, 90 p. ISBN 978-092-1638-216.

1.9 Cristóbal Balenciaga 21.1.1895 - 24.3.1972

Precizní a zároveň nová řešení, ženskost a elegance. Nepřehlédnutelné modely, které jsou studnicí nápadů. To je pro mě móda podle Cristobala Balenciagy. Celý svět mluvil o Dioru a jeho „novém pohledu“, ale odborníci věděli, že opravdový módní inovátor byl Cristóbal Balenciaga.

Módní fotograf Cecil Beaton kdysi podotknul, že tento módní návrhář vytvořil budoucnost módy. V roce 1948 chtěl Balenciaga po smrti svého přítele Vladia d'Attainvilleho uzavřít svůj salon, ale byl to právě Dior, který ho přesvědčil pokračovat ve své práci.³¹

Balenciaga mohl bez problému posunout svůj módní byznys na mezinárodní úroveň stejně jako Dior a ostatní návrháři, ale po návštěvě USA kde se setkal s konfekční módou, se vrátil přesvědčen o tom, že nikdy nebude používat stroje na výrobu oblečení. Žádné

Obr.11: Balenciaga

Obr. 12 Balenciaga

množství lukrativních nabídek od rádooby výrobců nemohlo změnit jeho názor. S hrdostí typického Baska Balenciaga trval na odvážnosti svých modelů a byl nekompromisní v dodržování svých standardů.³²

---

³¹ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

³² SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

Cristóbal Balenciaga se narodil v Guetarii, vesnici poblíž krásného pobřežního resortu San Sebastian. Jeho otec byl rybář a jeho matka švadlena. Po brzké smrti jeho otce, Cristóbal, nejmladší ze tří dětí, začal pomáhat své matce. Jejich nejlepší klientka Marchioness de Casa Torrés, brzy spatřila potenciál mladého Balenciagy a stala se jeho mecenášem. Vzala Balenciagu do svého šatníku a vyzvala ho, aby si vybral jedny z šatů jako model pro vytvoření kopie. Splnil úkol s mimořádnou precizností. Měl nejenom obrovský talent, ale také velkou porci sebevědomí. Při jedné příležitosti prý zastavil

Obr. 13: Balenciaga, svatební šaty 1968

Obr. 14: Balenciaga: svatební šaty 1960

madam Marchioness na ulici v blízké vesnici, jen aby si mohl načrtnout její postavu. Když se ho zeptala proč, odpověděl jí jednoduše: „Protože můžu.“ Byl úspěšný ve všem, co dělal, hlavně proto, že byl připraven obětovat se pro svou práci ve dne i v noci. Balenciagovi bylo navíc pouhých 24 let, když otevřel svůj první módní dům v San Sebastianu. Díky své mecenášce madam Marchioness brzy patřila mezi jeho klienty také královská rodina. O pár let později otevřel další salony v Madridu a Barceloně. Kvůli

španělské občanské válce byl nucen uzavřít všechny 3 salony, ale v roce 1937 za pomoci svých španělských přátel byl schopen otevřít módní dům v Paříži.³³

Během svého života se Balenciaga neustále snažil vytvořit perfektní rukávy. Když rukávy dokonale nekopírovaly každíčký pohyb svého nositele tak jejich design zavrhnul a označil je za nezdar. Jeho hosté se často od něj vraceli domů bez svých kabátů, protože z nich Balenciaga odstranil rukávy za účelem jejich zlepšení v jeho dílně. Jedna z jeho obětí byl Hubert de Givenchy, sám návrhář bezchybné elegance, který se i přesto podřizoval požadavkům mistra Balenciagy, ke kterému choval velký obdiv. Byl schopen pracovat na jednom rukávu celé dny. Jeho oblek z roku 1951 z černého piké byl dokonce nazýván „Les Manches“, což v překladu znamená rukávy, protože zaměřoval veškerou pozornost na lampiónový tvar rukávů.³⁴

Balenciaga se setkal s okamžitým úspěchem v Paříži. Všechny ženy, které se objevily na seznamu nejlépe oblékaných žen, se staly jeho zákaznicemi: Mona von Bismarck, Barbara Hutton, Gloria Guinness, Pauline de Rothschild, vévodkyně z Windsoru, Marella Angelli a samozřejmě filmové hvězdy jako byla Maarlene Dietrich a Ingrid Bergman. Díky bohatým mecenášům se Balenciagovy podařilo navzdory jeho pověsti nejdražšího návrháře přežít válečné období bez finančních potíží. Byl dokonce schopen znovuotevřít jeho španělské salony.³⁵

Padesátá léta 20. století patřila mezi jeho nejlepší dekádu. Bylo to období, během kterého řada jeho inovativních nápadů posunula módu kupředu. V roce 1951 byly média šokovány jeho napůl dokončenými kostýmy - sako, které bylo šité na míru zepředu, ale vzadu bylo plandavě zavěšeno. Pouze Carmel Snow, všímavá šéfredaktorka amerického módního časopisu Harper's Bazaar, správně interpretovala tento model jako odklon od „tzv. vosího pasu“ k novému ležérnějšímu stylu, který otřese světem módy. O rok později Balenciaga představil svoji „námořnickou blůzu“ jako základní prvek „casual“ oblečení s pouzdrovou sukní. Tento outfit zapříčinil senzaci a byl poté donekonečna kopírován. Ženy tento model milovaly, protože skrýval nejkritičtější části ženské postavy. Balenciaga

---

³³ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

³⁴ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

³⁵ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

jednou pompézně pronesl, že žena nemusí být perfektní a krásná k tomu, aby nosila jeho módu, ale že jeho oblečení se postará o to, aby žena byla perfektní a krásná.“

Další Balenciagovou módní inovací byl tzv. „stojáček“. Módní ikona Gloria Guinness se rozplývala nad tím, že tento typ límce nechává ženy a jejich šperky „dýchat“. Tento límec byl také upřednostňován především ženami, které chtěli přitáhnout pozornost a upozornit tak na důležitost a bohatství jejich mužů. Balenciaga oproti tomu označoval za největší výhodu límce to, že opticky prodlužuje krk.³⁶

Balenciaga se vždy snažil přizpůsobit potřebám jeho zákazníků. Příkladem toho bylo zavedení zkrácených tříčtvrtečních rukávů, které brzy nato dostaly název „náramkové rukávy“, protože umožňovaly ženám ukázat jejich náramky a hodinky v plné své kráse. Navíc chránily drahé látky před kontaktem se šperky, jelikož byly tyto luxusní materiály náchylné k roztrhnutí nebo vytahání nití.³⁷

Navzdory jeho veškerému úsilí o dokonalost a estetický vkus nikdy nezapomínal na jednoduchost a praktičnost. Jeho pravidla byla jasná a jednoduchá. Jeho rituálem byla ruční výroba „krátkých černých šatů“ od začátku až do samotného konce. Dodržování tohoto rituálu mu pomáhalo čas od času dokázat, že je stále mistr každé procedury v oboru módního umění. Netřeba říkat, že vždy používal španělskou černou galii, nejčernější černou ve světě módy, vedle které vypadaly ostatní černé látky jako šedé nebo lehce zaprášené. Zákazníci z USA postupem času přestali mít zájem o jeho styly a tisk se začal zaměřovat na nové krále módy, jako byl André Courrèges a Emanuel Ungaro, kteří se naučili jejich řemeslo právě od Cristóbalu Balenciagy. Módní svět mu již dále nerozuměl a Balenciaga nerozuměl světu. Revoluční událost v květnu roku 1968 přinesla mnoho nových návrhářů, kteří produkovali pouliční módu, čímž skončila éra Balenciagy. V roce 1968 tak Balenciaga uzavřel jeho ateliéry zklamaný z toho, že se z jeho pohledu ve světě prosazovala masová výroba a nevkusnost. Jeho zákazníci byli z jeho konce zarmouceni.

---

³⁶ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

³⁷ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.

Mona von Bismarck kvůli tomu údajně ležela 3 dny v posteli a plakala v naději, že budou udrženy jeho vysoké standardy i v budoucnosti.³⁸

Poslední šaty Balenciaga vytvořil při příležitosti svatby vévodkyně z Cádizu v roce 1972. Jeho první větší zakázka v roce 1919 byla taktéž výroba svatebních šatů, takže se zdálo, že kruh jeho úspěšné kreativní kariéry začal i skončil výrobou šatů, které jsou velkým finále každé módní show. Cristóbal Balenciaga zemřel na konci března roku 1972 na následky infarktu.³⁹

1.10 Jeanne Lanvin (1867-1946)

Obrázek 15, J. Lanvin, večerní šaty 1923, klobouk a koktejlky 1925

Jeanne Lanvin, zakladatelka módního domu Lanvin a společnosti Lanvin Parfums, ikona francouzské módy a matka, nadevše milující svou dceru, což ovlivnilo nejen známé logo firmy, ale i její tvorbu.

Měla jsem možnost vidět retrospektivní výstavu Jeanne Lanvin v pařížské Palais Galleria a musím uznat, že dokud jsem neviděla šaty naživo, tvorbu Jeanne Lanvin jsem

³⁸ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing GmbH, 2012. ISBN 9783848001217.

³⁹ SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing GmbH, 2012. ISBN 9783848001217.

sice znala, ale spíš ve spojení s parfémů než s módou. Skvostné, dechberoucí a nadčasové šaty, tisíce korálků a ručních výšivek, vše dokumentované autorčinou módní kresbou. Navíc včetně promyšlené prezentace, kde bylo téměř sto modelů, výstava působila jako luxusní butik. To ticho, které v přeplněném sále panovalo mluví za vše, tvorba Jeanne Lanvin Vás na chvíli vrátí zpět do Paříže dvacátých let, chvíli se zasníte nad tím, jaké asi bylo tyto šaty vlastnit. Několikrát mě napadlo, kolik hodin musela návrhářka nebo její švadleny nad modely strávit. Je totiž velký rozdíl v tom vidět šaty v knize, kde se mnohdy ztratí detaily a v reálu, kde vidíte každý šev, o to víc práci Lanvinové obdivuji a skláním se před prací, kterou odvedla a která zůstává inspirací pro další tvůrce.

Lanvinová se narodila v Paříži jako nejstarší z jedenácti dětí a už ve věku šestnácti let nastoupila podobně jako Gabrielle Chanel do učení k modistce, tvořila dámské klobouky. Později si otevřela vlastní obchod a tím postupně začala kariéru návrhářky. Po narození dcera Marguerite, pro kterou šila nejen oblečení, ale i šaty pro panenky se opět vrhla do práce a využila této příležitosti i v dětské módě.

Její modely byly natolik okouzující, že strhla vlnu nadšených zákaznic a obchod se začal slibně rozvíjet. Na počátku 20. století pak vstoupila do známé Syndicat de la Couture a komplety pro matku a dceru se staly její vizitkou. Často šila prvně dětské modely a poté jejich verze pro dospělé, známé jsou např. její košilové šaty, které ovlivnily i Coco Chanel.

"Lanvinová se také zajímala o orientalismus předválečného období a její večerní šaty byly exotické: kreace z luxusních sametových a hedvábných tkanin, které zůstaly jejím osobitým stylem i v nadcházejících desetiletích."⁴⁰

Jeanne Lanvinová potom navrhovala šaty pro anglické princezny a italskou šlechtu a také pro slavné herečky jako byla například Marlene Dietrich, Mary Pickford, a Yvonne Printemps. Madame Lanvine byla oceňovaná nejen pro svůj inovativní přístup k módě i řemeslu, ale i pro výběr látek a barevnosti, která jen umocnila mladistvý vzhled šatů. K večerním šatům také vždy navrhla odpovídající kabelku. Po smrti Jeanne Lanvinové se ujala vedení módního domu její dcera Marie-Blanche de Polignac.⁴¹

---

⁴⁰ Steveson, NJ. *Kronika Módy: Od regenství a romantiky až po retro a revoluci*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Fortuna Libri 2011. ISBN 978-80-7321-570-5

⁴¹ MAHE, Yvette. History of Haute Couture: Jeanne Lanvin. *Fashionintime* [online]. 2011 [cit. 2015-05-04]. Dostupné z: <http://www.fashionintime.org/history-haute-couture-jeanne-lanvin/>

Obr.16: Jeanne Lanvin, večerní róba 1925

Obr.17 logo

2 SPOLEČENSKÁ MÓDA V ČECHÁCH V DOBĚ 1.REPUBLIKY

Období první republiky je bezesporu jedno z nejvýraznějších v našich dějinách z hlediska vyspělosti v módě, architektuře a celkové estetice, proto se mu budu více věnovat na následujících stranách. Móda tehdy byla součástí životního stylu, lidé spolu více souzněli svým názorem a všeobecným vkusem, republika doslova vzkvétala.

" Osobnosti jako Tomáš Garrigue Masaryk, Edvard Beneš, Štefan Osuský či Milan Hodža byly nejen politiky v čele státu, ale i muži, jejichž názory a postoje ke kultuře, charitě a sportu apod. sledovali obyvatelé republiky na stránkách časopisů a novin stejně jako jejich styl oblékání či způsob trávení dovolených. Vzorem mužů byli Angličané, vzorem žen Francouzky."⁴²

Ženy tehdy nosily šaty, které byly běžným oděvem v délce ke kolenům, dlouhé róby potom podle etikety volily na prestižnější události, jako byl třeba ples nebo opera. Móda chlapeckých postav nepřežila dvacátá léta, bylo na čase vrátit se k oslavě ženskosti. Upnutější střihy šatů, rozšířené sukně přes boky, výrazné poprsí i pas, to vše doplněné delšími vlasy.⁴³

Mezi nejvýznamější pražské módní salony patřil salon Arnošky Roubíčkové v paláci Koruna na Václavském náměstí, Hany Podolské v paláci Lucerna a Oldřicha Rosenbauma ve Štěpánské ulici.⁴⁴

" Jen v návaznosti na aktivitu předchozích generací, na kvalitní krejčovskou tradici, s novými společenskými zakázkami souvisejícími se vznikem samostatného československého státu a v úzkém kontaktu s francouzskou a anglickou tvorbou mohla česká krejčovská tvorba mohla dosáhnout v období mezi dvěma světovými válkami své vynikající úrovně."⁴⁵

Za zmínku určitě stojí například róba ze salonu paní Marie Doležalové z Olomouce, tehdejšího velmi významného město módy. Šaty byly ušity pro ples v Sarajevu a jako materiál je zvoleno velmi luxusní zlaté hedvábí.

---

⁴² BURIANOVÁ, Miroslava. 2013. *Móda v ulicích protektorátu*. 1. vyd. Praha: Národní muzeum, 286 s. ISBN 978-802-4750-200.

⁴³ BURIANOVÁ, Miroslava. 2013. *Móda v ulicích protektorátu*. 1. vyd. Praha: Národní muzeum, 286 s. ISBN 978-802-4750-200.

⁴⁴ UCHALOVÁ, Eva. 1997. *Česká móda 1870-1918*. 1. Praha: Olympia. 134 s. ISBN 80-7033-424-X.

⁴⁵ UCHALOVÁ, Eva. 1997. *Česká móda 1870-1918*. 1. Praha: Olympia. 134 s. ISBN 80-7033-424-X.

*"Šaty jsou zajímavé nejen ušlechtilým materiálem, ale i soudkovým střihem spodní sukně, která je však zakryta těžkým kovovým materiálem tuniky."*⁴⁶

Používají se luxusní a zdobné látky, často samet, brokát, tyl a taft. Objevují se bohaté výšivky z perliček a korálků, často s historizujícím nebo orientálním motivem, významným ozdobným prvkem jsou také kožešiny. Díky salonům Hany Podolské a Oldřicha Rosenbauma dokázali naši tvůrci konkurovat i módě pařížské, v době první republiky jsme byli natolik vyspělá země, že vidím neuvěřitelnou snahu vyrovnat se západním státům, což se Čechům dařilo.

Obr.18: Salon Hany Podolské

*" Druhá republika, která vznikla po Mnichovu, byla dobou nelibosti k Anglii a Francii. Jejich zradu v době Mnichova lidé cítili velmi intenzivně. Projevilo se to i v přístupu ke světové módě, od které se česká móda distancovala."*⁴⁷

Móda se tedy vracela k české tradici, k jednoduchosti a skromnosti, oděvy měly působit střízlivě. Byla to doba funkcionalismu, praktická stránka věci nám byla bližší než luxus a okázalost. Večerní šaty se často přetvářely jen pomocí brože nebo jiné ozdoby. Klobouky se držely stále na výsluní, měnil se jen jejich tvar, do společnosti se zdobily závojičkem či peřím. Lidé museli naplno využít veškerou svou kreativitu, protože nastoupil čas války a přidělový systém. Dokonce i v kině byly upoutávky na to, jak ze

⁴⁶ UCHALOVÁ, Eva. 1997. *Česká móda 1870-1918*. 1. Praha: Olympia. 134 s. ISBN 80-7033-424-X.

⁴⁷ BURIANOVÁ, Miroslava. 2013. *Móda v ulicích protektorátu*. 1. vyd. Praha: Národní muzeum, 286 s. ISBN 978-802-4750-200.

starého oblečení přešít nové. To se ale netýkalo pouze naší země, ale i zbytku světa. Oděv směl mít jen určitý počet švů, knoflíků, kapes či ozdob - nesměl se používat žádný ornament nebo krajka.⁴⁸

" *Pařížské salony měly zakázané kožené pásky, dvouřadá saka, záložky na kalhotách, plisé, záševky a sedla. Jen dvanácti domům haute couture pod vedením Luciena Lelonga, který za celou obec couturiérů vyjednával s Němci, se podařilo vyjednat si výjimku z přidělového systému. Luxusní oblečení bylo zakázáno, nesměly se nosit kožešiny a staré vzácné krajky.*⁴⁹

Válka ovlivnila všechny, nejen módní průmysl. V této nelehké době však lidé přesto dokázali pracovat s materiálem, který byl dostupný, naučili se improvizovat s málem, které jim muselo stačit na ošacení. Některé salony dočasně zavřeli, jiní tvůrci se na čas věnovali jiné činnosti. Šikovné ženy doma improvizovaly a nevzdaly se elegance. Móda naštěstí dokázala toto období přežít.

---

⁴⁸ BURIANOVÁ, Miroslava. 2013. *Móda v ulicích protektorátu*. 1. vyd. Praha: Národní muzeum, 286 s. ISBN 978-802-4750-200.

⁴⁹ BURIANOVÁ, Miroslava. 2013. *Móda v ulicích protektorátu*. 1. vyd. Praha: Národní muzeum, 286 s. ISBN 978-802-4750-200.

3 SOUČASNÉ TRENDY

Každoroční událostí, která uvede trendy ve společenské módě je jednoznačně předávání Oscarů a červený koberec, kde se mají účinkující a filmové hvězdy ukázat v tom nejlepším světle a v nejdražší róbě. Je to dlouhodobá příprava týmu stylistů, hledání těch správných módních kousků a zároveň i respektování pravidel daných dresscodem. Téměř vždy se proto najde někdo, kdo takzvaně přestřelí a nesplní očekávání daná pravidly, jak je vhodné se na tuto příležitost obléci. U mužů je to samozřejmě smoking, ideálně šitý na míru z luxusních materiálů, jako je hedvábí či vlna. Rozhodující je také délka rukávů, nohavic a výběr vhodné košile. Kravata na události typu předávání filmových cen nepatří, vhodnější variantou je motýlek. Jako pomyslná třešnička na dortu za celým pánským outfitem je pak obuv, samozřejmě ručně a na míru šitá, nejlépe lakovaná černá společenská polobotka. Letošní držitel Oscara Eddie Redmayne zvolil sice tmavě modrý smoking, ale z dílny Aexandra McQueena, díky kterému si zasloužil obdiv módních kritiků a modrá na obleku se dostala na výsluní společenské módy. Jako jeden z dalších trendů v pánské společenské módě je určitě zkracování nohavic tak, aby se nedotýkaly obuvi.

Ženy mohou být podstatně kreativnější, elegance a noblesa je vidět téměř u všech modelů. Opět se objevovaly róby v nude odstínech, v barvě kůže nositelky. Dominovala také bílá barva, herečky často volily modely z kolekcí haute couture, posíté korálky, flitry nebo perlami, což je umocnilo slavnostní dojem těchto šatů.

S filmem také souvisí další událost, která souvisí s rokem 2015 a designem obuvi. Byla restaurovaná animovaná verze Popelky a Christian Louboutin dostal při příležitosti premiéry šanci navrhnout právě onen Popelčin střevíček. Vznikla obuv s jeho nezaměnitelnou, červenou podešví, zdobená krystaly, v nude barvě doplněná krajkou. Z mého pohledu jde o poněkud kýčovité řešení, nicméně pohádky si to nejspíš žádají. Následovali jej další obuvníci včetně Blahnika a Kirkwooda a vznikla tak celá kolekce obuvi inspirovaná Popelkou, jak jsem později pochopila, hlavním sponzorem byla firma Swarovski, což by vysvětlovalo přílišné používání krystalů.

Při pátrání po trendech v obouvání na přehlídkových molech jsem narazila i na několik modelů, které ovlivnily i moji diplomovou práci. Vždy si ukládám boty, které mě nějakým způsobem zaujmou a když potřebuji, složku otevřu a čerpám inspiraci. Jeden z momentů, který stojí za zmínku je nová reklamní kampaň na obuv Christiana Louboutina, kde není vidět modelka, která boty nosí, jen nohy ženy, která se právě koupe ve vaně. Boty

jsou často namočené a jako ryby plavou ve vodě. Netradiční, ale vtipné řešení, jak nafotit kampaň, kde má právě obuv upoutat pozornost na prvním místě.

Obr. 19: Ch.Louboutin kampaň 2015

Tvarem obuvi je mi pak velmi blízká kolekce od Carolyni Herrery, kde se objevuje klasický tvar dámských lodiček, jaký jsem použila i v diplomové práci, doplněný neonovou usní v netradičním tvaru, který spojuje patu s prstovou částí a vytváří tak netradiční zdobnost modelu. Podobné typy lodiček se objevovaly i v letní kolekci značky Altuzarra, se kterou loni spolupracoval i Gianvito Rossi.

Obr. 20: Trendy 2015

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 TÉMA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Nad tématem diplomové práce jsem dlouho přemýšlela a několikrát ho měnila. Původně jsem měla v plánu vytvořit kolekci bot určenou pro speciální příležitosti, nakonec jsem se rozhodla odpoutat se od jasného zadání a prostě jen tvořit. Tvořit boty, které bych chtěla sama nosit a zároveň je vidět na ostatních.

Mám ráda čisté linie a decentní barevnost, kterou jsem používala po celou dobu studia, takže v tomto ohledu jsem věděla jasně, jakým směrem se bude práce ubírat. Dalším argumentem pro mě bylo i to, aby byla kolekce nositelná, použitelná dál. Zatím jsem totiž tvořila boty, které nositelné nebyly, šlo jen o jakési koncepty.

Ve třetím ročníku jsem se také poprvé setkala se zpracováním plexiskla a jeho nenápadná zdobnost mě učarovala natolik, že jsem v práci s ním chtěla pokračovat. Další věc, která byla stěžejní, aby nešlo o boty natolik extravagantní, že pro ně nenajdu cílovou zákaznici. Aby to byly boty jemné, v tlumených barvách s podílem plexiskla, které bude boty doplňovat a zároveň bude jakýmsi malým šperkem, který obuv ozvláští.

4.1 Cílová klientela

Je několik firem, které jsou marketing postavily právě na tématu žen a jejich sebevědomí, jejich pocit z vlastního těla, jejich jedinečnosti. Jednu z nejvýraznějších kampaní má bezesporu firma Dove, video s názvem "Jste krásnější, než si myslíte" se stalo virálním hitem internetu. Dove oslovil několik žen a zároveň Gila Zamoru, forenzního kreslíře pracujícího pro policejní oddělení v San José. Jeho úkolem bylo nakreslit ženy, podle jejich vlastního popisu sebe sama, aniž by je předtím mohl vidět. Stejně tak kreslil ty samé ženy podle popisu druhých lidí. Ve všech případech z toho vznikly dvě naprosto rozdílné kresby, z nichž vždy ta první, dopadla podstatně hůř. Ženy se automaticky viděly mnohem kritičtěji, než je vidělo jejich okolí. Šlo o to ukázat, jak je důležité netrýnit tolik času hodnocením sebe sama a přijmout svůj vzhled i s menšími nedostatky, které naše okolí stejně nevnímá.

Společnost JubileeProject přišla s podobným nápadem, jejich video " 50 lidí s jedinou otázkou" vidělo přes 6 milionů lidí. Otázka byla jediná, co by jste změnili na svém těle, pokud by jste měli tu šanci? A padesát odpovědí, ze kterých se vymykají ty dětské. Zatímco dospělí by byli rádi vyšší, měli menší nosy, uši a čela, děti vidí své tělo o poznání pozitivněji. Při této otázce se mnohdy rozzáří a začnou vymýšlet, že by rádi měli křídla,

aby uměli létat nebo měli rybí ocas jako mořská panna. Najdou se i odpovědi, že by nezměnili nic. Kdy jste se naposledy cítili dobře ve svém těle, je otázka, která video završuje.

Ano, je to téma dnešní doby, kdy je možná víc než kdy jindy kladen důraz na vzhled. Stačí se podívat okolo sebe, na plakáty či do časopisů. Žijeme v době, kde málokterá fotka, která se dostane ven neprojde úpravou nebo retuší. V době, kdy si lidé ukazují jen ty hezké fotky, případně používají přednastavené programy v telefonu, kde rovnou proběhne retuš. V době digitálních fotoaparátů a chytrých telefonů máte možnost vyfotit se tolikrát, než se Vám snímek bude líbit. Kde jsou časy starých rodinných fotoalb a kolikrát jen jediné možnosti vyfotit se a vidět tak tehdejší realitu bez úprav, nezapomenutelné momentky, fotky, na kterých jsou lidé jaksi šťastnější.

"Na sebevědomí žen výrazně působí i obraz ženy, prezentovaný v médiích, odrážející pouze kult mládeže. V médiích dnes jen velmi zřídka najdete informace nejen o úspěšných, ale i "normálních" ženách, kterým je více než třicet let. Je nepsaným pravidlem, že o starších ženách se prostě nepíše, nezobrazují se, jakoby neexistovaly. Jediná výjimka je žena lepící si umělý chrup či babička strachující se o děti, které jsou tiše v pokoji, kde konzumují jogurt."⁵⁰

Samozřejmě v tomto ohledu není móda všemocná, ale na druhou stranu, když si vzpomenete na to, kdy jste se cítili sebevědomí, co jste měli na sobě, jaká to byla příležitost, nebylo to tehdy, kdy jste vyšli ze stereotypu a měli na sobě něco, co běžně nenosíte? Všeobecně mám pocit, že se čím dál častěji objevují všemožné televizní a jiné proměny, kdy je žena napřed prezentovaná jako smutná, strhaná bytost a po zásahu kadeřníků, vizážistky a stylistky se cítí úplně jinak? Věřím, že v tomto ohledu může móda opravdu pomoci. Stylisté dokážou zamaskovat nedostatky, dají nám možná jiný pohled na naši barevnost šatníku. Pokud se díky oblečení bude žena cítit lépe, je to jediné dobře. Sebevědomí je věc, kterou má v sobě každý člověk. Víme sami o sobě, jen je potřeba více naslouchat svému vnitřnímu hlasu a věřit si, cítit se ve svém těle dobře.

---

⁵⁰ VAVROŇ, Jiří. Českám chybí větší sebevědomí, ukázal průzkum. *Novinky.cz* [online]. 2008 [cit. 2015-04-20]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/domaci/139242-ceskam-chybi-vetsi-sebevedomi-ukazal-pruzkum.html>

Podle mého názoru je je jedna z variant, jak si zlepšit náladu rozhodně ta správná obuv. Mám boty, na které se těším, až si je vezmu na sebe. Jsou to třeba sandále Birkenstock, které nosím jako domácí obuv a které když si obuju po celém dni na nohou, cítím neskutečnou úlevu, díky tvarované stélce.

Mám ale i boty, ze kterých mě po chvíli bolí nohy, ale cítím se v nich dobře, proto si je nechávám. Přemýšlela jsem nad tím, proč ženy nosí vysoké podpatky a jeden z důvodů je určitě sebevědomí. Proto je má diplomová kolekce věnovaná ženám, ale na zároveň bych chtěla, aby to stále byly boty, na které se těšíte, ne ty, ze kterých se jdete ráda

Obr.21: Cílová zákaznice

vyzout. Cílová zákaznice tedy bude žena, řekněme okolo 20 - 40 let, která má ráda jednoduchý, čistý styl a decentní barevnost a dokáže ocenit přírodní materiály. Bude ráda nosit vyšší podpatky, ale zase ne ty nad 10 cm.

Ráda si boty vezme na výjimečnou příležitost, kdy bude chtít about něco jiného, než obvykle nosí. Bude upřednostňovat eleganci a zároveň pohodlí. Bude se cítit dobře v oblečení, které jí nechá absolutní volnost pohybu a zároveň zůstane ženské a sexy.

4.2 Inspirace

Inspirací pro moji kolekci jsem hledala ve skandinávském designu, v jednoduchých a zároveň funkčních, čistých interiérech a také v přírodě. Líbí se mi struktura ledu, kterou

jsem brala jako inspiraci pro tvorbu s plexisklem. Zároveň jsem chtěla použít strukturu dřeva a dřevo jako takové pro výrobu podpatků. I v interiéru se mi líbí kombinace bílé barvy, skla a dřeva a tento pocit jsem se snažila dostat i do mé kolekce obuvi.

4.3 Barevnost a materiál.

Nad barevností kolekce jsem přemýšlela s aspektem na to, jak vypadá obuv na noze a zároveň, jak se bota může kombinovat s ostatními kousky outfitu. Ideální barva je pro mě nude, béžová, která Vám u obuvi s vyšším podpatkem opticky prodlouží nohy, což není nikdy na škodu a věřím, že by mi ženy daly za pravdu.

Jako barva druhá, doplňující, je barva bílá, čistá, protože obě barvy se dají s čímkoliv kombinovat, dají vyniknout kráse ženy, nepřebíjí se. Mám ráda bílou v interiéru, můžete ji čímkoliv a kdykoliv doplnit, variabilita je pouze na Vás. Když si k bílým šatům dáte barevný pásek, budou vypadat zase jinak. A pokud Vás časem bílá omrzí, je to jako bílý papír, který kdykoliv pokreslíte. Vaše fantazie je na bílé bezbřehá.

Jak se později ukázalo, bílá useň se hledala hůř, než jsem čekala. Nebylo moc typů odstínů bílé, zároveň jsem ale ráda, že jsem narazila na neutrální odstín bez zbytečného

Obr. 22: Christian Louboutin

studeného nádechu. Hovězinovou useň Napa v bílé a béžové barvě mi dodala firma Kohoutek ze Znojma, stejně tak jako podšívky z koziny. Musela jsem si pořídit dvě celé hověziny a několik kozinek, firma neprodává půlky ani menší množství a ačkoliv se zdálo,

že materiálu bude požehnaně, ale ve výsledku zas až takové přebytky nezůstaly. Děkuji jim za rychlé dodání vzorků a usně, které naprosto splnily mé očekávání.

Napínací stélky na dámskou sandálovou a peep toe obuv mi vyrobila firma Jafra, kde si cením velmi milého přístupu a ochoty, se kterým k našim požadavkům přistupovali. Je milé vidět, že se najdou firmy, které rády podporují studenty. Bylo potřeba dodat kopyta a stélky mi vyrobili na míru podle mých požadavků na komfort v obuvi. Napínací stélku jsem ještě doplnila 2mm silnou paměťovou pěnou, pro větší komfort, který obuv s vyšším podpatkem často postrádá.

Zároveň jsem chtěla svoji kolekci obuvi doplnit oděvem, který bude hedvábný, lehký a bude boty vhodně doplňovat a zároveň na sebe nestrhne veškerou pozornost, bude spíše nenápadný. Předpokládám totiž, že bych při finálním focení stejně musela využít nějaké šaty a raději chci použít svůj návrh, než boty doplnit konfekcí nebo jiným oděvem.

4.4 Tvar obuvi a kopyta

Tvar obuvi vycházel z klasických dámských lodiček, které jsou podle mého názoru v tlumených barvách nadčasová obuv, nikdy nevyjdou z módy. Sama je ráda nosím, obzvlášť ty s otevřenou špičkou, tzv. peep toe obuv.

Obr.23: Peep toe lodičky od Diora

Obr.24: Sandále od Monique Lhuillier

Jako další typ obuvi tu byla varianta použít sandále s jedním páskem od palcového k malíkovému kloubu a plnou patou doplněnou páskem přes nárt. Tyto boty podle mě taky dobře vypadají na noze, jen musí pásek dobře sedět. Pásek přes kotník je doplňuje pro lepší stabilitu na noze, aby boty při chůzi nepadaly. Nakonec jsem zůstala u silnějšího pruhu přes prsty, aby se nestalo, že malíček při chůzi "vypadne".

Tvar obuvi tedy zůstává klasický, důraz bude na zdobení z plexiskla a na podpatek, který bych chtěla vytvořit pomocí CNC frézy z dubového dřeva.

Tvar kopyta vycházel ze stélky sejmuté z peep toe lodiček od Diora, kde jsem měla majitelkou potvrzené, že jsou boty pohodlné a hezky sedí. Prvotní model a následně upravená kopyta mi pak vyrobil pan Křenovský ze Zlína.

Obr. 25: Kopyto

4.5 Podpatek

Nemám ráda náhražky, proto jsem nebrala jako možnost podpatek vytvořit z plastu a pouze potáhnout fólii s dřevěným motivem, něco jako laminátová podlaha versus podlaha dřevěná. I když se to tak čím dál častěji v obuvnickém průmyslu dělá, zřejmě kvůli ceně, chtěla jsem využít místní firmy a nechat si vytvořit podpatky z dubového, tvrdého dřeva, aby byl vzhled autentický.

Jak se ukázalo, komunikovala jsem s desítkami firem, ale podpatek mi nikdo vytvořit nechtěl. Skříň nebo kuchyň slečno, to ano, ale tohle my neděláme, byla nejčastější odpověď. Věděla jsem, že to bude těžké, a možná dojde i na možnost vybrousit si podpatky svépomocí, ale na druhou stranu bylo pro mě důležité, aby byly všechny podpatky identické, jakékoliv odchylky by byly v celé kolekci vidět.

Bylo tedy třeba najít firmu, která má tzv. CNC frézu, tedy frézu, která vytvoří jakýkoliv tvar a základě 3D modelu v počítači. Byl velké štěstí, že jsem takovou firmu našla. Truhlářství Urban kousek od Prahy nemělo problém i s tímto zadáním. Cesta k podpatkům byla ale poněkud složitější.

Obr. 26: Podpatky z dubového dřeva

Začala jsem tvořit podpatek v programu Rhinoceros a Archicad na základě měření kopyta, ale s postupem času bylo jasné, že budu muset podpatek nejdřív vidět v reálu, než dojde k samotnému frézování, že přestože je měření přesné, některé detaily v počítači prostě přehlédnete.

Vybrousila jsem si tedy model podpatku 1:1 z plastu a tmelu, tak, abych věděla jak přesně bude podpatek vypadat na kopytě a poté jsem tento model nechala oskenovat 3D skenerem. Je to zařízení, které se v designu hojně využívá a i pro design obuvi v něm vidím velký potenciál. Model tedy tento skener "vyfotil" ze všech úhlů a následně převedl do počítače jako výstup z 3D programu. Ve firmě 3Dees, která tuto fázi výroby realizovala mi nabídli i možnost následně tento model vytisknout na 3D tiskárně v jakémkoliv

množství z tvrdého plastu, ale to neřešilo můj požadavek na surové dřevo. Pro jiné projekty to ale ráda využiji.

Firma truhlářství Urban tedy na základě tohoto výstupu nastavila frézu a podpatky byly hotové do týdne. Nechala jsem si vyrobit jen 10 kusů, protože je výroba poměrně finančně náročná, na druhou stranu jsem s výsledkem spokojená, podpatky jsou vyfrézované z dubového dřeva a jsou jeden jako druhý, tohoto efektu bych při ruční výrobě nedosáhla. Jako povrchovou úpravu jsem pro ně zvolila bílé namoření a následné ošetření včelím voskem, protože jediné tak zůstala zachována barva blížící se surovému dubu.

4.6 Šití obuvi

Na výrobu pro svoji diplomovou práci jsem se snažila oslovit obuvnické firmy v mém okolí a vytvořit kolekci s jejich pomocí. Do budoucna totiž vím, že nechci a ani není v mých silách fungovat jako výrobce obuvi, ale především jako designér, s tím, že znám své limity řemeslné práce a také nechci vyrábět obuv v řádech několika kusů měsíčně.

Na diplomové práci jsem si chtěla vyzkoušet, jako může tohle fungovat u nás v České Republice. Chtěla jsem použít místní zdroje a najít místní firmy, kde budu moci sledovat průběh výroby. Jak se ukázalo, tolik firem už tu bohužel není. Podařilo se mi přesvědčit dva výrobce, kde jsem si nechala obuv na základě konzultace a návrhů ušít. Stejně pro mě také bylo, aby byly firmy schopné vytvořit měsíčně tolik párů obuvi, aby se tím byl člověk schopen uživit.

Čas byl pro nás asi největší nepřítel, čekalo se na kopyta, čekalo se na stélky, hledala jsem tu správnou useň.

Našla jsem na doporučení pana Hruběše, který šije zakázkovou obuv v Praze a také firmu Ditas, která se zabývá obuví pro divadla a muzikály. V přístupu k práci jsem viděla určitý rozdíl, nicméně i to je zkušenost k nezaplacení. Zároveň jsem chtěla zkusit víc variant, kde mi boty budou moci vyrobit a pak porovnat jejich práci. Pan Hruběš byl bohužel natolik časově vytížený, že mi ušil jen jeden pár obuvi. Nyní chápu proč, už zkouška vypadala jako finální výrobek, naprostá vstřícnost, radost z práce a ochota byla samozřejmostí. U firmy Ditas je vidět, že tvoří trochu jiný styl obuvi, než jsem potřebovala, ale stroje a zázemí měli, proto jsem je oslovila také. Bylo to ze začátku z mého pohledu poměrně těžké, měla jsem pocit nezvaného hosta, který chce tvořit něco

jiného, než na co je firma zvyklá. Také asi firma nečekala, že budu potřebovat jen ušít svršky a napnout je na kopyto, zbytek budu dodělávat sama v dílně ve Zlíně, právě kvůli podpatkům, které byly materiálově poněkud odlišné, než na co je firma zvyklá. Zároveň jsem chtěla mít nad touto částí výroby včetně navrtání podpatků větší kontrolu.

Nicméně obuv mi ušili z mého materiálu, je vidět trošku volnější a jednodušší řešení podšívky, než kdy jsme na zkoušce řešili podšívku trošku jinak a "čistěji". Tohle bych do budoucna řešila ztenčením kozinky, kterou firma nechala tak, jak je a v patní části ji nařízla a dotvarovala, což je z mého pohledu moc viditelné a jasné řešení.

Firma Ditas mi tedy podle mého návrhu a instrukcí vytvořila 3 páry dámské obuvi s peep toe špičkou a plnou patou doplněnou páskem přes nárt. Zaklepané okraje svršku z hovězinové usně s řezanou podšívkou z kozinky. Pata je vyztužena tužinkou pro větší pevnost a svršek sandálů v prstové části vyztužen plátnem. Záměrně šlo z mé strany o boty jednoduché na výrobu v klasickém tvaru, i když je pravdou, že jsem tento tvar v sortimentu firmy nenašla, šlo tedy o jakýsi re-design jejich tvorby s přihlédnutím k současným trendům.

Pan Hrubeš mi ušil svršky na dvoje dámské lodičky podle mého návrhu s otevřenou špičkou a otevřeným střihem na vnitřní části nártu. Lodička je s vyztužením v patě, které z paty volně přechází k přední části obuvi. Podšívka je opět z bílé kozinky, obuv byla ušita a napnutá na kopyto, poté už jsem ji přebírala k další práci.

Podařilo se mi oslovit i několik zahraničních výrobců, převážně tedy v Asii a jednu továrnu v Portugalsku, což je pro mě schůdnější a lepší řešení. Pokud spočítám náklady na výrobu vzorků u nás, vyjde to levněji v zahraničí. Portugalsko je pro mě navíc i levnější varianta kvůli dostupnosti a menšímu minimálnímu množství od jednoho vzoru. Po diplomové práci se rozhodně vydám zkoumat i tyto varianty a ráda bych si nechala vytvořit vlastní řadu obuvi a založila e-shop.

4.7 Plexisklo

S plexisklem jsem se při tvorbě obuvi poprvé setkala v roce 2011, kdy jsem v rámci zimního semestru měla za úkol vytvořit obuv inspirovanou architekturou. Nezasťírám, že téma mi to bylo více než blízké a protože tehdy všichni mluvili o Janu Kaplickém v

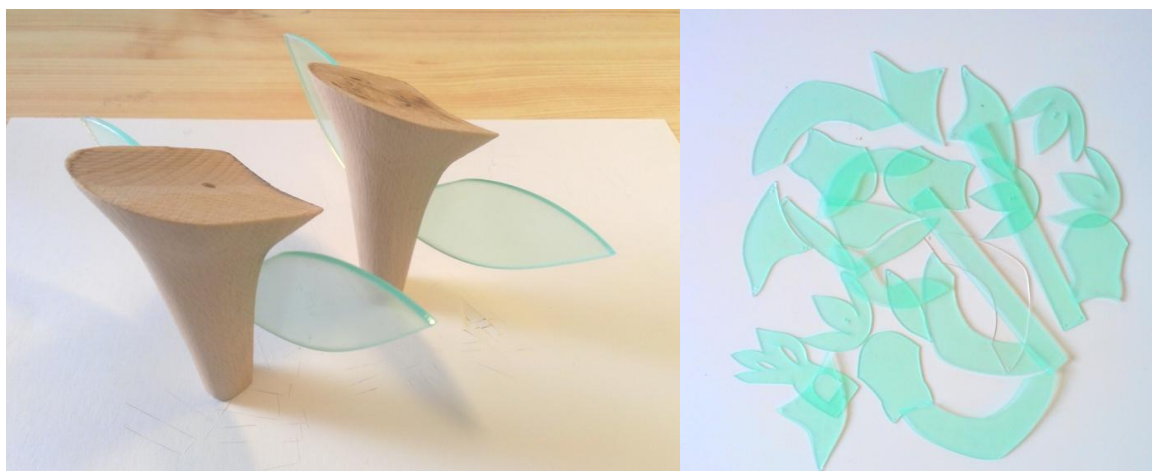

souvislosti s realizací letenské knihovny, rozhodla jsem se pro inspiraci právě v jeho tvorbě.

Vznikla obuv jako objekt - tehdy nenositelný model vyřezaný laserem z plexiskla a následně ohýbaný na kopytě, abych podtrhla právě tvar obuvi. Plexisklo mi dodala firma OK design z Olomouce a byla jsem natolik spokojená, že jsem v práci chtěla pokračovat tentokrát v nositelné verzi.

Kombinace plexiskla, bílé barvy a dřeva mi evokuje minimalismus a čistý, severský styl, proto jsem neváhala a oslovila firmu znovu. Pro práci s plexisklem a jeho následných ohříváním a tvarováním je důležité dodat vhodné podklady ve formátu dwg a ponechat svrchní fólii, která zabrání deformacím na povrchu skla. Tvary jsem vytvářela prvně z papíru, potom z pěnové gumy, abych lépe viděla, jak funguje ohýbání 1:1 na podpatku a následně přetvořila v Adobe Illustratoru. Tvary vyřezané z plexiskla jsem se rozhodla použít na obalení dřevěného podpatku a zároveň jako nenápadný, ale zdobný prvek na kolekci obuvi, případně na oděv nebo kabelky. Je důležité, že veškeré plexisklo, které jsem pro kolekci využila je pro firmu odpad z větších zakázek.

Bylo potřeba domyslet způsob, jakým plexisklo bude na obuvi nebo podpatcích připevněné. Zavrhl jsem veškerá lepidla, aby neporušily onu průhlednost a lesk, kvůli kterému tento materiál oceňuji. Rozhodla jsem se tedy upevňovat plexisklo do dřeva navrtáním a upevněním čalounickým hřebíkem, aby hlavička šroubu nerušila vzhled obuvi. U kabelek a bot, kde je plexisklo upevněné na kůži je připevněné šitím nylonovou nití.

Obr.27: plexisklo

4.8 Stélky a podešve

Pro zvýšení komfortu v obuvi je do vkládací stélky v patní části vlepena i 2 mm silná paměťová pěna z firmy Kairo Otrokovice. Tento materiál jsem použila poprvé a musím ocenit, o kolik lepší pocit z nošení obuvi přinese, pěna se přizpůsobí noze, vytvaruje vkládací stélku, což je v obuvi s vyšším podpatkem podstatné.

Na vkládací stélce z kozinky je zároveň stříbrnou fólií vyražené mé logo, které mi do usně vyrazila firma ateliér Haškovec, která se zabývá ražbou do různých typů materiálů včetně usně. Takto značenou obuv využívají luxusní značky, což mě vedlo k tomu, hledat podobného výrobce i u nás.

Podešve pro tento typ obuvi jsem chtěla vytvořit z usně, ideálně tříslučiněné a podařilo se mi sehnat 3 mm silnou spodkovou tříslučiněnou useň v koželužně v Otrokovicích.

Obr. 28: podešve s logem

" Tříslučinění je jeden z nejstarších způsobů vyčiňování usní. Tříslovina, které zde plní funkci činiva, jsou složité organické látky vyskytující se v přírodě nebo vyráběné synteticky. Suroviny, z nichž se tříslovina získávají, nazýváme třísliva. V přírodě jsou to kůry stromů, dřevo, listy a kořeny některých rostlin. Jejich vyluhováním získáváme výtažky, které lze použít k přímému činění. Vedle nich existují ještě třísliva syntetická, tzv. syntany,

kteří mají lepší vlastnosti než třísločina přírodní. Třísločina usně se používají jako těžké usně spodkové, řemenové, sedlářské nebo brašnářské."⁵¹

Poděšev bylo potřeba ručně okosit pro ztenčení okrajů, aby nebyly na obuvi na první pohled moc patrné, chtěla jsem zachovat subtilnost modelu a následně nalepit na připravené modely. Poděšev je opět opatřena logem vyraženým za mokra do třísločina usně, která byla následně vyleštěna voskem pro lepší vzhled.

4.9 Doplnky a oděv

Jako doplňky ke kolekci obuvi jsem se rozhodla vytvořit psaníčka, kde použiji také plexisklo a dále lehké hedvábné tuniky a šaty, které použijeme na focení, aby byl outfit kompletní.

Ke tématu diplomové práce a obuvi jsem zvolila lehký hedvábný šifon v bílé barvě, aby šaty zůstaly doplňkem, jak už jsem dříve zmínila. Důraz je kladen na jednoduché střihy a využití průhlednosti skla. Některé modely mají holá záda, jiné jsou doplněné páskem, je zde určitá variabilita velikostí. Sama ráda nosím volné, lehké šaty, které právě páskem, kabelkou a i obuví doladíte k obrazu svému.

Na šatech je našité plexisklo v různých tvarech, které celou kolekci propojuje. Psaníčka jsou ze stejné hovězí, jako kolekce obuvi, jednoduchého obdélníkového střihu s úzkými bočnicemi pro větší prostor v kabelce a opět doplněná proužkem plexiskla, které slouží jako pojistka, aby se kabelka neotevírala.

Kabelky jsou v bílé a nude barvě, pro svou variabilitu použití k různým outfitům, na vnitřní straně jsou opatřeny kovovým štítkem s logem.

---

⁵¹ O koželuzství: Třísločina usně.: *Koželuzna* [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: <http://www.kozeluzna.cz/o-kozeluzstvi/>

ZÁVĚR

Cílem mé diplomové práce bylo vytvořit ucelenou kolekci obuvi, která bude v tlumených barvách, jednoduchých tvarech a zároveň lehce doplněná plexisklem. Chtěla jsem vytvořit obuv, která bude nenápadná, ale zároveň pro Vás bude něco jako šperk. Obuv, na kterou se těšíte. Nejdůležitější pro mě byla žena, jako budoucí zákaznice a její pocit z nošení obuvi, ve které se cítí sebevědomá a krásná.

Během tvorby jsem se dostala k několika slepým uličkám a zádrhelům, které mě brzdily v práci, nicméně i toto je nutná součást tvorby, při které se chcete něco naučit. Předem jsem počítala s tím, že i když je obuv na první pohled jednoduchá, nebude lehké projekt dokončit čistě, bez chyb.

Zkusila jsem si i spolupráci s českými firmami, i když do budoucna nejspíš oslovím i zahraniční, když se tu tato možnost naskytne. Poprvé jsem se při tvorbě diplomové kolekce setkala s CNC frézováním dřeva a 3D tiskárnou, tuto technologii chci určitě využít ve své tvorbě dál k jiným projektům.

Jsem ráda, že se kolekci podařilo vytvořit podle mých představ, pocit z dokončené práce je k nezaplacení, i když je pravdou, že pro příště bych se proces šití obuvi snažila více ohlídat.

Diplomová práce byla mým posledním školním projektem, jsem ráda a děkuji za volnost a zároveň plnou podporu, kterou mi škola poskytla při volbě tématu.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. BURIANOVÁ, Miroslava. 2013. *Móda v ulicích protektorátu*. 1. vyd. Praha: Národní muzeum, 286 s. ISBN 978-802-4750-200.
2. COBLECEOVÁ, Françoise: *Dandysmus: Povinnost pochybnosti*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Prostor 2003. ISBN 80-7260-090-7
3. EHRMAN, Edwina: *The Wedding Dress: 300 years of bridal fashions*. Vydání první. Londýn: nakladatelství V&A publishing 2014. ISBN 978 1 85177 813 3
4. LIPOVETSKY, G. *Říše pomíjivosti: móda a její úděl v moderních společnostech*. V českém jazyce vydání druhé. Praha: Prostor, 2010. ISBN 80-7260-063-X.
5. SEELING, Charlotte. *Fashion: 150 Years of Couturiers, Designers, Labels*. Německo: H.F.Ullmann Publishing Gmbh, 2012. ISBN 9783848001217.
6. SEMMELHACK, Elizabeth. 2012. *Roger Vivier: process to perfection*. Toronto: Bata Shoe Museum Foundation, 90 p. ISBN 978-092-1638-216.
7. SEMMELHACK, Elizabeth: *Icons of elegance: The most influential shoe designers of the 20th century*. Vydání první. Toronto: Bařovo Muzeum obuvi ,2006. ISBN: 0-921638-18-3
8. STEVENSON, NJ. *Kronika Módy: Od regenství a romantiky až po retro a revoluci*. Vydání první. Praha: Nakladatelství Fortuna Libri 2011. ISBN 978-80-7321-570-5
9. UCHALOVÁ, Eva. 1997. *Česká móda 1870-1918*. 1. Praha: Olympia. 134 s. ISBN 80-7033-424-X.

SEZNAM WEBOVÝCH ZDROJŮ

1. MAHE, Yvette. History of Haute Couture: Jeanne Lanvin. *Fashionintime* [online]. 2011 [cit. 2015-05-04]. Dostupné z: <http://www.fashionintime.org/history-haute-couture-jeanne-lanvin/>
2. KLEINOVÁ, Monika. Příbeh svadobných šiat, 1.část: Královna Viktória a jej biela revolúcia. STAJL.SK: Móda žije aj na Slovensku.[online]. 10.8.2010 [cit. 2015-02-22] Dostupné z: <http://www.stajl.sk/2010/08/10/pribeh-svadobnych-siat-ako-kralovna-viktoria-z-bielej-modernu-farbu-1-cast/>
3. KAJDOVÁ, Denisa. Haute Couture: zapovězený svět luxusu. *Kulturne.com*. [online]. 3.2.2014 [cit. 2015-02-22]. Dostupné z: <http://www.kulturne.com/clanek/haute-couture-zapovezeny-svet-luxusu>
4. VAVROŇ, Jiří. Českám chybí větší sebevědomí, ukázal průzkum. *Novinky.cz* [online]. 2008 [cit. 2015-04-20]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/domaci/139242-ceskam-chybi-vetsi-sebevedomi-ukazal-pruzkum.html>
5. O koželužství: Třísločiněné usně:. *Koželužna* [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: <http://www.kozeluzna.cz/o-kozeluzstvi/>

SEZNAM OBRÁZKŮ

1. Jesus Peiro 2015, dostupné

z: http://www.jesuspeiro.com/ficha_modelo.php?ref=5036&idLB=6&idCol=8

2. Josefína Bonaparte : , dostupné z: http://www.gogmsite.net/_Media/madame-bonaparte-chateaux-2.jpeg

<http://www.projectwedding.com/blog/wp-content/uploads/2010/04/lrg-450-emma.jpg>

3. Královna Victoria, dostupné z:

<http://www.victoriana.com/victorianwedding/images/QueenVictoria-Bride.JPG>

4. Trend 2015: , dostupné z:

<http://junebugweddings.com/img/whatjunebugloves/january2012/floral-head-wreaths-by-pizzini-designs-photos-by-j-wilkinson-co.jpg>

5. Charles Worth, , dostupné z:

<http://fulloftaste.com/wp-content/uploads/2013/05/1898-1900-worth-black-white.jpg>

6. Pinet, dostupné z: [https://s-media-](https://s-media-cacheak0.pinimg.com/736x/fc/1a/cf/fc1acf453cdef3e5bea535fd4d38dc38.jpg)

[cacheak0.pinimg.com/736x/fc/1a/cf/fc1acf453cdef3e5bea535fd4d38dc38.jpg](https://s-media-cacheak0.pinimg.com/736x/fc/1a/cf/fc1acf453cdef3e5bea535fd4d38dc38.jpg)

7. Pinet, , dostupné z: [https://s-media-cache-](https://s-media-cacheak0.pinimg.com/236x/3f/4a/e0/3f4ae00717ec57cf8467a82970d567fe.jpg)

[ak0.pinimg.com/236x/3f/4a/e0/3f4ae00717ec57cf8467a82970d567fe.jpg](https://s-media-cacheak0.pinimg.com/236x/3f/4a/e0/3f4ae00717ec57cf8467a82970d567fe.jpg)

8. Dior model Eugenia, , dostupné z: [http://dresssafari.com/wp-](http://dresssafari.com/wp-content/uploads/2012/04/Venus-House-of-Dior-Vintage-1949-50..jpg)

[content/uploads/2012/04/Venus-House-of-Dior-Vintage-1949-50..jpg](http://dresssafari.com/wp-content/uploads/2012/04/Venus-House-of-Dior-Vintage-1949-50..jpg)

9. Dior návrhář, dostupné z: http://media.meltstyle.fr/article-831011-ajust_930/christian-dior-couturier.jpg

10: Roger Vivier: z knihy SEMMELHACK, Elizabeth. 2012. *Roger Vivier: process to perfection*. Toronto: Bata Shoe Museum Foundation, 90 p. ISBN 978-092-1638-216.

11. Balenciaga, dostupné z: <http://style2designer.com/wp-content/uploads/Balenciaga.jpg>

12. Balenciaga, dostupné z:

<http://stylelovely.com/stylemeifyoucan/files/2013/11/cristobal+balenciaga+atelier.jpg>

13. Balenciaga, , dostupné z:

<http://blogs.elpais.com/.a/6a00d8341bfb1653ef016766d5a6da970b-500wi>

14: Balenciaga, , dostupné z:

http://cristobalbalenciagamuseoa.com/gestor/recursos/imagenes/galerias/novias/cbm-2003_08/cbm-2003_08-foto-2.jpg

15. Jeanne Lanvin, , dostupné z:

https://theeveslikeus.files.wordpress.com/2010/05/theeveslikeus_met6.jpg?w=600

16. Jeanne Lanvin, , dostupné z:

https://theeveslikeus.files.wordpress.com/2010/05/theeveslikeus_met7.jpg?w=600

17. Logo Jeanne Lanvin, , dostupné z:

<http://www.polyvore.com/cgi/img-thing?.out=jpg&size=l&tid=13763645>

18. Salon Hany Podolské, dostupné z: <http://www.studentpoint.cz/files/vsude3.jpg>

19. Kampaň Ch. Louboutina: dostupné z:

<http://images.us.christianlouboutin.com/media/blog/post/1/o/louboutin-women-3.jpg>

20. Současné trendy, dostupné z: <http://www.themodeofficial.com/wp-content/uploads/2014/09/13-altuzarra-spring-2015-nyfw.jpg> a

<https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/236x/72/61/13/7261132baff6da49703530243b6f8b6c.jpg>

21: Cílová klientela, dostupné z: <http://www.katieermilio.com/>

22. Obuv od Christiana Louboutina: dostupné z: <http://static.guim.co.uk/sys-images/Guardian/Pix/pictures/2013/10/14/1381750000726/Louboutins-colour-match-n-011.jpg>

23. Peep toe lodičky od Diora: dostupné z:

http://s6.thisnext.com/media/largest_dimension/DIOR-Miss-Dior-Patent-Peep-Toe_AB7A2649.jpg

24: Sandále od M. Lhuillier, dostupné z:

<http://resources.shopstyle.com/sim/74/f6/74f6d6daa73fddb69cdee20ab3b45c6e/monique-lhuillier-lace-peep-toe-sandals.jpg>

25.-28.: Vlastní foto

SEZNAM PŘÍLOH

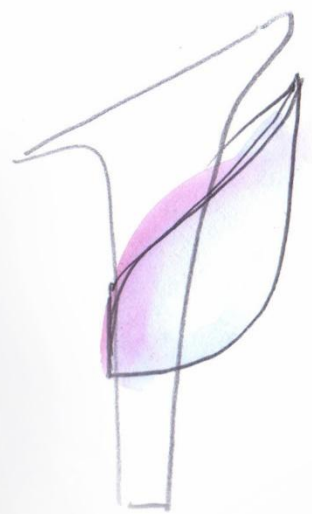
1. MOODBOARD A BAREVNOST KOLEKCE
2. PRVOTNÍ KRESEBNÉ NÁVRHY
3. PRVOTNÍ KRESEBNÉ NÁVRHY
4. FINÁLNÍ MODEL Č.1
5. FINÁLNÍ MODEL Č.2
6. FINÁLNÍ MODEL Č.3
7. FINÁLNÍ MODEL Č.4
8. DALŠÍ VARIANTY POUŽITÍ PLEXISKLA
9. DETAILS
10. DETAILS 2
11. KRESEBNÉ NÁVRHY ŠATŮ
12. KRESEBNÉ NÁVRHY ŠATŮ
13. KRESEBNÉ NÁVRHY ŠATŮ
14. KRESEBNÉ NÁVRHY ŠATŮ
- 15.-29. FOTODOKUMENTACE VÝSLEDNÉ KOLEKCE

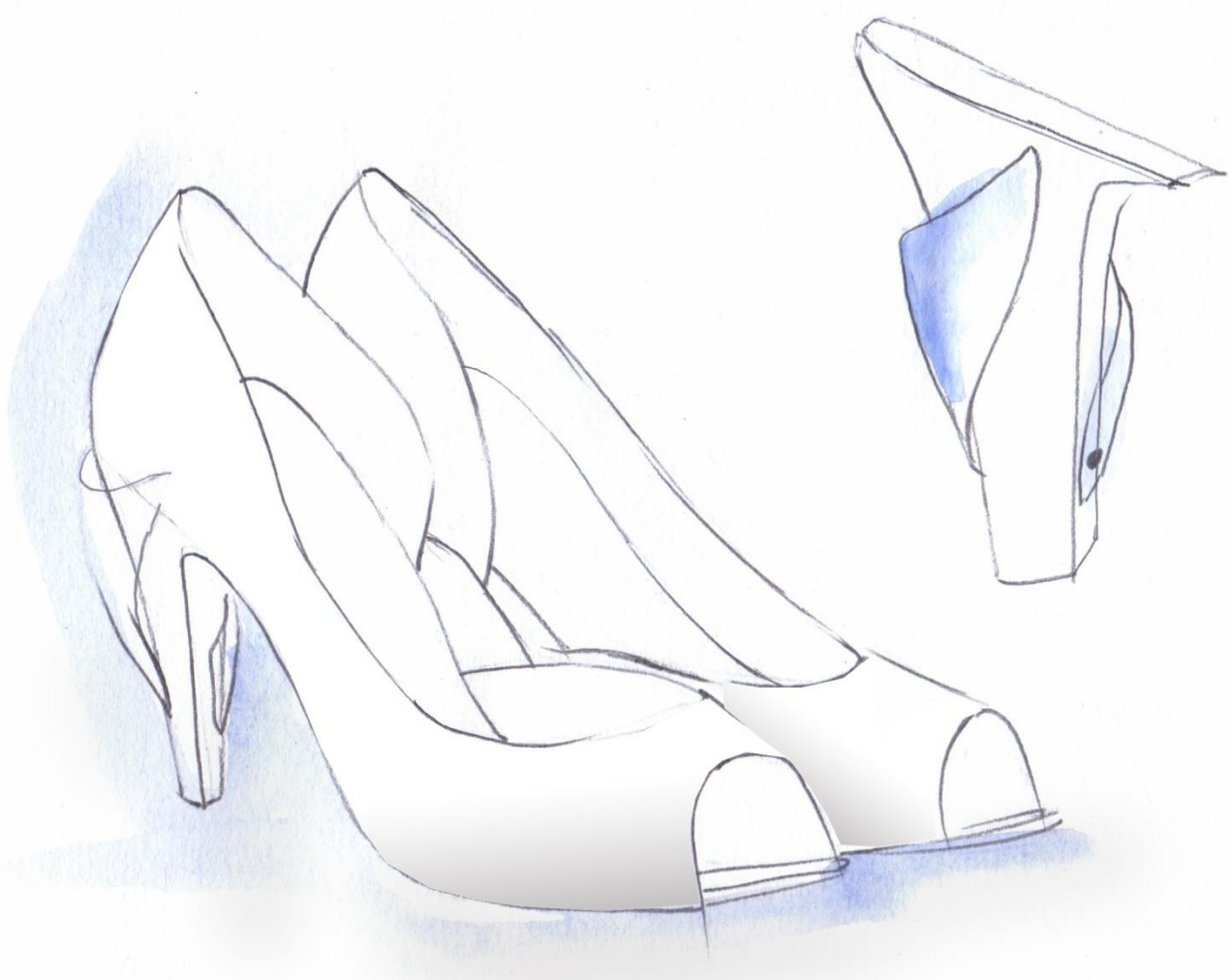

*Simplicity
is the ultimate
sophistication*

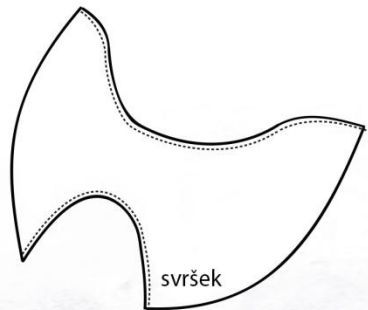
popis modelu lodičky s otevřenou špičkou

podpatek z dubového dřeva

model lodičky s otevřením na boku

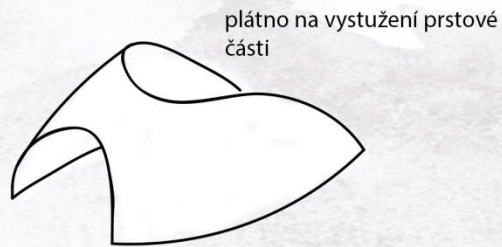
popis prvního modelu

svršek

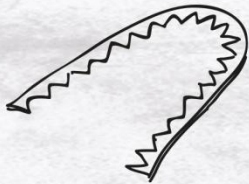

tužinka paty

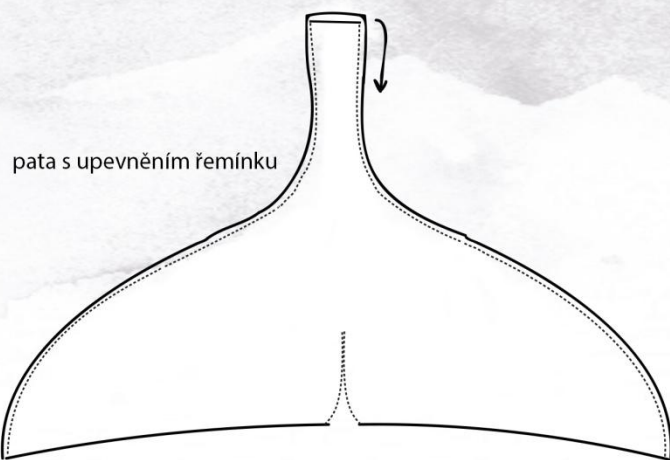

plátno na vystužení prstové části

paspulka na krytí okraje podpatku

podpatek z dubového dřeva

pata s upevněním řemínku

